

دانشگاه تهران
دانشکده مهندسی برق و
کامپیوتر

درس شبکه‌های عصبی و یادگیری عمیق
تمرین دوم

محمد رضا محمد هاشمی - 810100206
مبینا مهر آذر - 810100216

فهرست

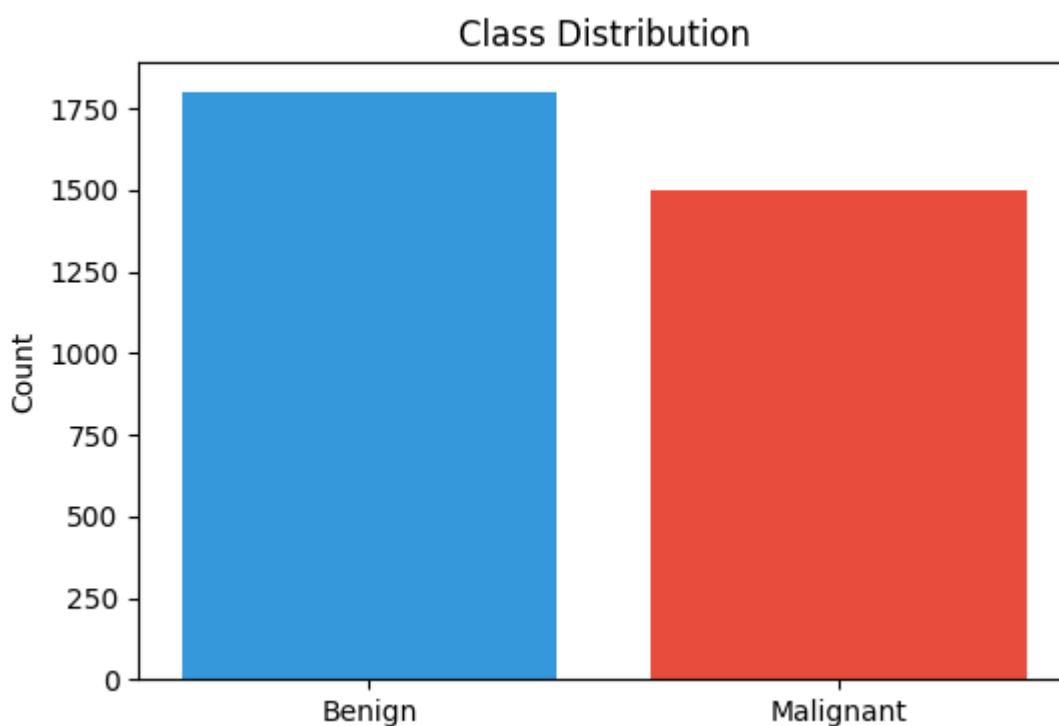
پرسش 1. تشخیص ضایعه سرطانی با استفاده از CNN
1. معرفی مقاله 1-1
1. پیش پردازش تصاویر 2-1
1. داده افزایی (Data augmentation)) 3-1
1. پیاده‌سازی 4-1
1. تحلیل نتایج 5-1
2. مقایسه نتایج 6-1
2. مدل عمیقتر 7-1
پرسش 2 - تشخیص بیماری‌های برگ لوبيا با شبکه‌های عصبی 3
3. پیش‌پردازش تصاویر 2-2
3. پیاده‌سازی 2-2
3. انتخاب مدل‌ها 2-2-1
3. تقویت داده 2-2-2
3. بهینه‌سازها 2-2-3
3. آموزش مدل 2-2-4
3. تحلیل نتایج 2-3

پرسش 1. تشخیص ضایعه سرطانی با استفاده از CNN

1-1. معرفی مقاله

1-1-1. توزیع داده‌ها

مجموعه داده استفاده شده در این سوال، از Kaggle به نام Skin Cancer یا به طور مخفف، ISIC Images می‌باشد. این مجموعه داده شامل نمونه‌های تصویری از ضایعات پوستی خوش خیم (benign) و بدخیم (malignant) است. توزیع کلاس‌های این مجموعه داده به صورت زیر می‌باشد:

شکل 1-1. توزیع کلاس‌های مجموعه داده

در این بخش، مدلی مانند مدل مقاله پیاده‌سازی کردۀ ایم که ساختار زیر را دارد:

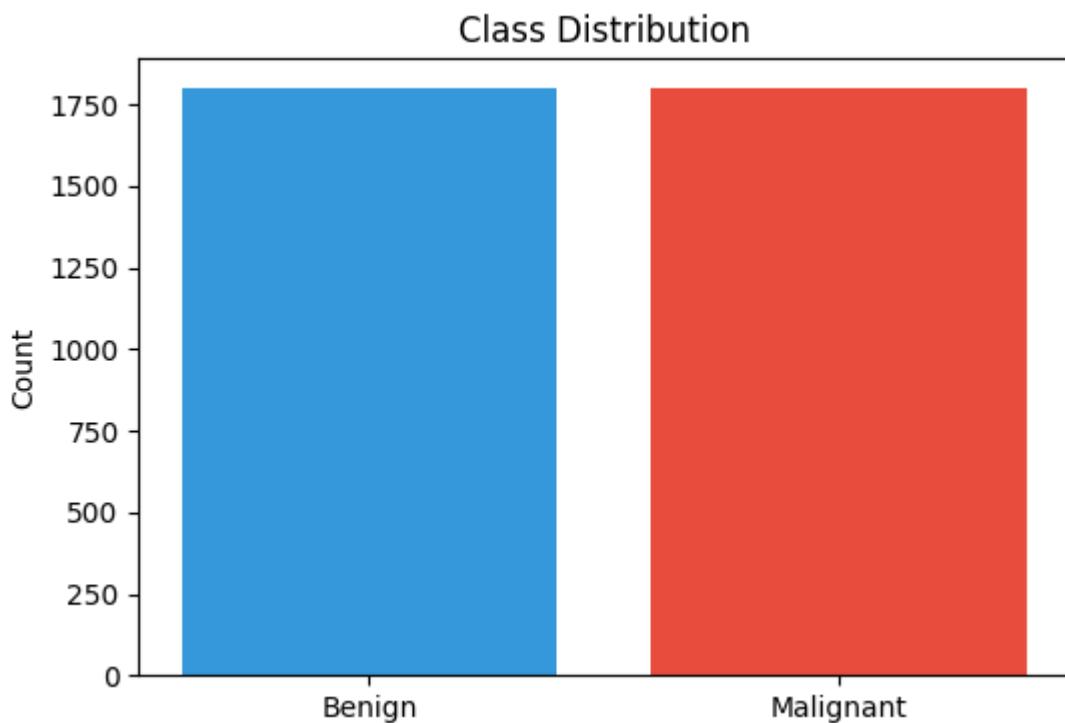
2-1. پیش پردازش تصاویر

2-1-1. متعادل کردن تعداد داده‌های مجموعه داده

از آنجایی که در بخش توزیع داده‌ها مشاهده کردیم، مجموعه داده ما بالانس نبود. این اتفاق در مدل‌های CNN مشکل Bias ایجاد می‌کند. در واقع مدل به سمت کلاس پر جمعیت‌تر

سوگیری کرده و باعث می‌شود نتواند کلاس اقلیت را به درستی شناسایی کند و پیش‌بینی مدل را ضعیف می‌کند. در این حالت معیارهای Accuracy و Loss هم نتیجه خوبی نخواهند داشت.

برای انجام upsample، یا همان oversampling، در کلاس Dataset، متدهای upsampling را تعریف کردہ‌ایم. اگر تعداد داده‌های دو کلاس برابر نباشد، کلاس با داده کمتر را در نظر گرفته و و به اندازه‌ی اختلاف تعداد آن با تعداد داده‌های کلاس دیگر، به آن تصویر از همان مجموعه داده اضافه می‌کند. توجه کنید که به علت اعمال transform بر روی تصاویر این مجموعه داده و نحوه تصادفی بودن نوع transform انجام شده، در نهایت تصاویر تکراری، با فرمت متفاوتی وارد مدل می‌شوند.

شکل ۱-۱. توزیع کلاس‌های مجموعه داده بعد از oversampling

۲-۱. یکسان‌سازی سایز تصاویر مجموعه داده

ابعاد تمامی تصاویر ورودی مدل‌های CNN باید یکسان باشند تا مدل ساختار معماري خود را در بخش‌های pooling و ابعاد filter، ثابت کند و بر روی تمامی تصاویر پاسخگو باشد و در نهایت ویژگی‌های تصاویر را به صورت خودکار و با روش یکسان از تمامی تصاویر بگیرد و فرآیند یادگیری انجام شود. برای اطمینان یافتن از این مورد، در مدل اول و دوم، سایز تصاویر را به یادگیری تغییر می‌دهیم. علت این مورد هم این است

که در انتخاب دیزاین گوگل نت، برای اینکه ورودی خیلی برای مدل سنگین نباشد و همینطور رزولوشن تصاویر خیلی پایین نباشد، ابعاد ورودی را به این مقدار تغییر می‌دهند.

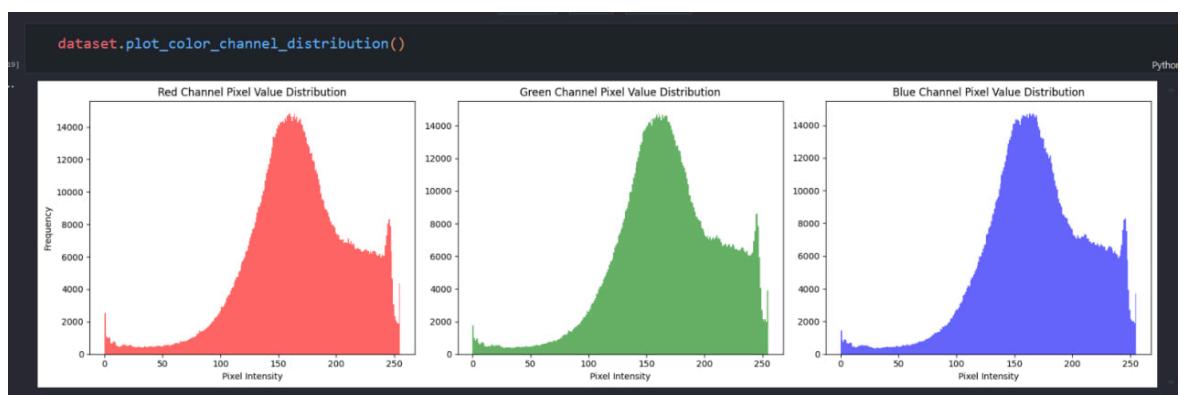
1-2-1. نرمال‌سازی پیکسل‌های تصاویر مجموعه داده

برای فراهم کردن شرایط برای یادگیری دقیق‌تر و سریع‌تر مدل‌های CNN، مقادیر پیکسل‌های موجود در هر سه رنگ Red، Green، Blue در تصاویر را به بازه‌ی $(0, 1)$ تغییر می‌دهیم. انجام این نرمال‌سازی به مدل کمک می‌کند تا ویژگی‌های مهم‌تر و موثرتری را از تصاویر استخراج کند و یاد بگیرد. همینطور واریانس موجود در مقادیر ورودی کاهش یافته و در بازه‌ی مطلوب قرار می‌گیرند. در نتیجه مدل سریع‌تر در فرایند Back Propagation به وزن‌های بهتر همگرا می‌شود. برای نرمال‌سازی متدهای Dataset normalize در کلاس Dataset تعریف شده که تمامی پیکسل‌ها را به مقدار 255 تقسیم کرده‌ایم.

```
def normalize(self):
    self.images = self.images/255.0
```

شکل 1-1. نرمال‌سازی ابعاد پیکسل‌های تصاویر

توزیع مقادیر پیکسل‌ها را بعد از نرمال‌سازی بررسی می‌کنیم:

همانطور که مشاهده می‌شود این مقادیر علیرغم چولگی موجود توزیع نسبتاً مناسبی دارند.

3. داده افزایی (Data augmentation) 3-1

به صورت کلی تکنیک های تقویت داده با هدف ایجاد تغییراتی در داده ورودی به نوعی که شرایط مختلف و دامنه وسیع ورودی در شرایط کلی را بهتر مدل کند انجام میشود. مختلفی بر اساس ماهیت و شرایط دیتاست جهت تقویت داده قابل انجام است. در عکس های جنرال تر تغییر زوایا و زوم می تواند تاثیر مناسبی داشته باشد و در عکس های پزشکی عکس ها را کمی دفرمه میکنند میتوانند کمک کنند تا شرایط مختلف بیشتری در عکس ها به دست آید و مدل جنرال تر ترین شود.

ترنسفورمیشن های انجام شده بر روی مجموعه داده جهت ترین کردن مدل عبارت اند از:

• **RandomHorizontalFlip, RandomVerticalFlip**: در این ترنسفورمیشن به

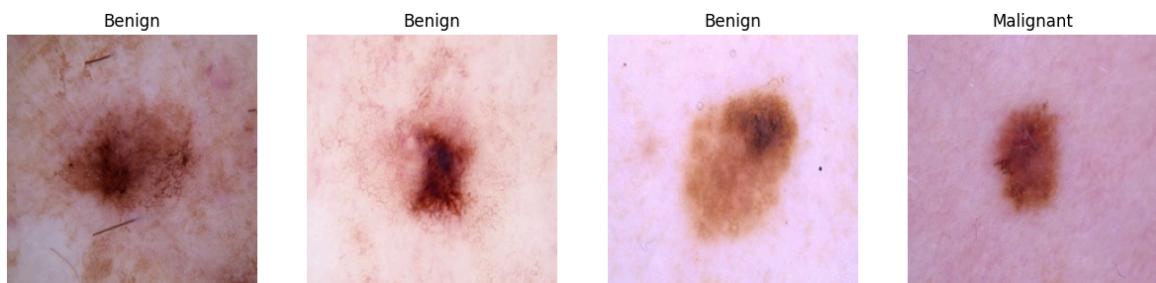
صورت رندوم عکس را در جهت افقی و عمودی فلیپ می کنیم تا حساسیت به جهت عکس در مدل ایجاد نشود و مدل بر اساس جهتی خاص ترین نشود.

• **RandomRotation(15)**: به صورت رندوم تا 15 درجه در یک جهتی می چرخاند که باعث میشود حساسیت مدل به زاویه عکس از بین برود.

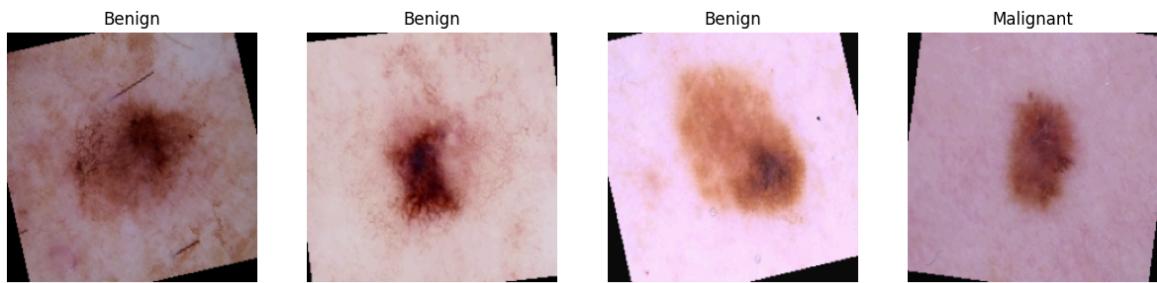
• **transforms.RandomResizedCrop**: به عنوان ورودی این تابع، از (28, scale = (0.9, 1.1)) استفاده میکنیم. در این ترنسفورمیشن عکس را تا 0.9 انزوم و تا 1.1 زوم این میکنیم تا مدل حساس به سایز سوزه ترین نشود و حالت جنرال تری را مدل کند.

• **ColorJitter**: در این ترنسفورمیشن ویژگی هایی مانند برایتنس و کنترast عکس را به مقدار داده شده به صورت رندوم تغییر میدهیم تا مدل به شرایط نوری و کنترast های مختلف اشنا شود.

در این بخش، نمونه ای از چند تصویر بعد از فرایند داده افزایی را نشان می دهد:

شکل 1-2. نمونه عکس های قبل از داده افزایی شده

شکل 1-2. نمونه عکس‌های بعد از داده‌افزایی شده

4-1. پیاده‌سازی

در مرحله پیاده‌سازی مدل، کلاس دیتا ستی که از کلاس دیتابست اینهربیت شده است و نیازمندی های ما را پیاده کرده است پیاده سازی کردیم.

```
class Data(Dataset):
    Tabnine | Edit | Test | Explain | Document | Ask
    def __init__(self, device, img_size_w = 224, img_size_h = 224, up_sample=True):
        self.img_size_w = img_size_w
        self.img_size_h = img_size_h
        self.device = device
        self.mode = 'train'

        self.load_data(up_sample)
        self.split_data()

    Tabnine | Edit | Test | Explain | Document | Ask
    def set_mode(self, mode):
        self.mode = mode

    Tabnine | Edit | Test | Explain | Document | Ask
    def set_transformers(self, train_transform=None, val_transform=None):
        self.train_transform = train_transform if train_transform else None
        self.val_transform = val_transform if val_transform else None
```

```
def split_data(self):
    X_train, X_test, y_train, y_test = train_test_split(
        self.images, self.labels, test_size=0.2, random_state=42
    )

    X_train, X_val, y_train, y_val = train_test_split(
        X_train, y_train, test_size=0.2, random_state=42
    )

    self.X_train, self.y_train = X_train, y_train
    self.X_val, self.y_val = X_val, y_val
    self.X_test, self.y_test = X_test, y_test
```

```

def load_data(self, up_sample):
    benign = load_from_dataset(BENIGN_PATH, self.img_size_w, self.img_size_h)
    malignant = load_from_dataset(MALIGNANT_PATH, self.img_size_w, self.img_size_h)

    benign = np.array(benign, dtype=np.float32)
    malignant = np.array(malignant, dtype=np.float32)
    print(f'dataset shape is : {benign.shape}')

    benign_labels = np.zeros(benign.shape[0], dtype=np.float32)
    malignant_labels = np.full(malignant.shape[0], 1.0)

    if (up_sample):
        benign, malignant, benign_labels, malignant_labels = \
            self.upsample(benign, malignant, benign_labels, malignant_labels)

    self.images = np.concatenate((benign, malignant), axis=0)
    self.labels = np.concatenate((benign_labels, malignant_labels), axis=0)
    self.analyze_class_distribution()

```

```

def upsample(self, benign, malignant, benign_labels, malignant_labels):
    diff = abs(benign.shape[0] - malignant.shape[0])

    if benign.shape[0] > malignant.shape[0]:
        malignant_upsampled = np.concatenate([malignant] * (diff // malignant.shape[0]) +
                                              [malignant[:diff % malignant.shape[0]]], axis=0)
        malignant_labels_upsampled = np.concatenate([malignant_labels] * (diff // malignant.shape[0]) +
                                                   [malignant_labels[:diff % malignant.shape[0]]], axis=0)
        malignant = np.concatenate([malignant, malignant_upsampled], axis=0)
        malignant_labels = np.concatenate([malignant_labels, malignant_labels_upsampled], axis=0)
    else:
        benign_upsampled = np.concatenate([benign] * (diff // benign.shape[0]) +
                                         [benign[:diff % benign.shape[0]]], axis=0)
        benign_labels_upsampled = np.concatenate([benign_labels] * (diff // benign.shape[0]) +
                                               [benign_labels[:diff % benign.shape[0]]], axis=0)
        benign = np.concatenate([benign, benign_upsampled], axis=0)
        benign_labels = np.concatenate([benign_labels, benign_labels_upsampled], axis=0)

    return benign, malignant, benign_labels, malignant_labels

```

```

def train_test_split(self):
    self.X_train, self.X_test, self.y_train, self.y_test = \
        train_test_split(self.images, self.labels, test_size=0.2, random_state=42)

Tabnine | Edit | Test | Explain | Document | Ask
def train_val_split(self):
    self.X_train, self.X_val, self.y_train, self.y_val = \
        train_test_split(self.images, self.labels, test_size=0.2, random_state=42)

```

```

def __len__(self):
    if self.mode == 'train':
        return self.X_train.shape[0]
    elif self.mode == 'val':
        return self.X_val.shape[0]
    elif self.mode == 'test':
        return self.X_test.shape[0]

Tabnine | Edit | Test | Explain | Document | Ask
def __getitem__(self, idx):
    if self.mode == 'train':
        image, label = self.X_train[idx], self.y_train[idx]
        image = self.train_transform(image)
    elif self.mode == 'val':
        image, label = self.X_val[idx], self.y_val[idx]
        image = self.val_transform(image)
    elif self.mode == 'test':
        image, label = self.X_test[idx], self.y_test[idx]
        image = self.val_transform(image)

    label = torch.tensor(label, dtype=torch.float32).to(device)
    return {'image': image, 'label': label}

```

```

def normalize(self):
    self.images = self.images/255.0

Tabnine | Edit | Test | Explain | Document | Ask
def analyze_class_distribution(self):
    benign_count = np.sum(self.labels == 0)
    malignant_count = np.sum(self.labels == 1)

    print(f"Class Distribution:")
    print(f" Benign: {benign_count}")
    print(f" Malignant: {malignant_count}")

    plt.figure(figsize=(6, 4))
    colors = ['#3498db', '#e74c3c'] # Hex colors: blue for benign, red for malignant
    plt.bar(['Benign', 'Malignant'], [benign_count, malignant_count], color=colors)
    plt.title('Class Distribution')
    plt.ylabel('Count')
    plt.show()

```

```

Tabnine | Edit | Test | Explain | Document | Ask
def show_random_images(self, indices):
    num_images = len(indices)
    fig, axes = plt.subplots(1, num_images, figsize=(15, 5))
    for i in range(num_images):
        idx = indices[i]
        image = self.images[idx].astype(np.uint8)
        label = 'Benign' if self.labels[idx] == 0.0 else 'Malignant'
        axes[i].imshow(image)
        axes[i].set_title(label)
        axes[i].axis('off')
    plt.show()

```

```

Tabnine | Edit | Test | Explain | Document | Ask
def visualize_augmentations(self, indices):
    num_images = len(indices)
    fig, axes = plt.subplots(1, num_images, figsize=(15, 5))
    for i in range(num_images):
        idx = indices[i]
        image = self.images[idx].astype(np.uint8)
        image = self.train_transform(image)
        image = image.permute(1, 2, 0).cpu().numpy()
        label = 'Benign' if self.labels[idx] == 0.0 else 'Malignant'
        axes[i].imshow(image)
        axes[i].set_title(label)
        axes[i].axis('off')
    plt.show()

```

```

def plot_color_channel_distribution(self):
    red_channel = []
    green_channel = []
    blue_channel = []
    if self.mode == 'train':
        images = self.X_train
    elif self.mode == 'val':
        images = self.X_val
    elif self.mode == 'test':
        images = self.X_test
    for img in images:
        img = torch.from_numpy(img).permute(1, 2, 0).numpy()
        red_channel.extend(img[:, :, 0].flatten())
        green_channel.extend(img[:, :, 1].flatten())
        blue_channel.extend(img[:, :, 2].flatten())
    plt.figure(figsize=(18, 5))
    plt.subplot(1, 3, 1)
    plt.hist(red_channel, bins=256, color='red', alpha=0.6)
    plt.title('Red Channel Pixel Value Distribution')
    plt.xlabel('Pixel Intensity')
    plt.ylabel('Frequency')
    plt.subplot(1, 3, 2)
    plt.hist(green_channel, bins=256, color='green', alpha=0.6)
    plt.title('Green Channel Pixel Value Distribution')
    plt.xlabel('Pixel Intensity')
    plt.subplot(1, 3, 3)
    plt.hist(blue_channel, bins=256, color='blue', alpha=0.6)
    plt.title('Blue Channel Pixel Value Distribution')
    plt.xlabel('Pixel Intensity')
    plt.tight_layout()
    plt.show()

```

همانطور که مشاهده میشود در این کلاس به کمک متدهای `plot_color_channel_distribution` داده ها را برای تجزیه و تحلیل آنها در مورد توزیع پیکسل های رنگی خواهد کرد. این دستورات میتوانند اطلاعاتی از دایرکتوری خوانده شده و به اندازه مورد نظر ریسایز می شوند و سپس در یک آرایه نامپای ذخیره میشوند. همچنین برای داده هایی که کلاس هایی هستند که با آنها میتوانند برای جلو گیری از بازیابی مدل را سه مدل مختلف ایجاد کنند. این کلاس دارای سه مود مختلف است که در هر مود دیتای مرتبط با آن مود را بر میگرداند.

سپس همانطور که مشاهده می شود داده ها از متدهای `getitem` دریافت میشوند. این دستورات میتوانند از داده هایی که داده هایی هستند که با آنها میتوانند برای تجزیه و تحلیل آنها در مورد توزیع پیکسل های رنگی خواهد کرد. این دستورات میتوانند اطلاعاتی از دایرکتوری خوانده شده و به اندازه مورد نظر ریسایز می شوند و سپس در یک آرایه نامپای ذخیره میشوند. همچنین برای داده هایی که کلاس هایی هستند که با آنها میتوانند برای جلو گیری از بازیابی مدل را سه مدل مختلف ایجاد کنند. این کلاس دارای سه مود مختلف است که در هر مود دیتای مرتبط با آن مود را بر میگرداند.

همچنین بخش هایی از فرایند EDA شامل نشان دادن توزیع داده ها در کلاس های ان در کلاس `GeneralDataset` داده هایی را که داده هایی هستند که با آنها میتوانند برای تجزیه و تحلیل آنها در مورد توزیع پیکسل های رنگی خواهد کرد. این دستورات میتوانند اطلاعاتی از دایرکتوری خوانده شده و به اندازه مورد نظر ریسایز می شوند و سپس در یک آرایه نامپای ذخیره میشوند. همچنین برای داده هایی که کلاس هایی هستند که با آنها میتوانند برای جلو گیری از بازیابی مدل را سه مدل مختلف ایجاد کنند. این کلاس دارای سه مود مختلف است که در هر مود دیتای مرتبط با آن مود را بر میگرداند.

و با استفاده از آنها از `Data Loader` به صورت زیر استفاده شده است:

```

dataset1 = Data(device=device, img_size_w=28, img_size_h=28)
dataset1.set_transformers(train_transform, val_transform)
dataset1.normalize()

dataset1.set_mode('train')
train_loader1 = DataLoader(dataset1, batch_size=64, shuffle=True)
train_size1 = count_batches(train_loader1)

dataset1.set_mode('val')
val_loader1 = DataLoader(dataset1, batch_size=64, shuffle=False)
val_size1 = count_batches(val_loader1)

dataset1.set_mode('test')
test_loader1 = DataLoader(dataset1, batch_size=64, shuffle=False)
test_size1 = count_batches(test_loader1)

print(f"Train Loader Size: {train_size1} batches")
print(f"Val Loader Size: {val_size1} batches")
print(f"Test Loader Size: {test_size1} batches")

```

شکل 1-1. نحوه استفاده از دیتا لودر در مجموعه‌های داده

همانطور که در تصویر مشخص است، از batch size به مقدار 64 استفاده شده است. به این طریق، در هر ایپاک، مجموعه داده‌های ورودی در batch هایی به اندازه 64 وارد مدل می‌شود و یکجا تمامی داده‌ها را که مقدار خیل بزرگی دارند را به مدل وارد نمی‌کند. این امر به علت ram محدود سخت‌افزار می‌باشد. همینطور با این مکانیزم از ویژگی shuffle در مجموعه train استفاده می‌کنیم تا ترتیب داده‌ها روی خروجی تاثیر نگذارند و مدل روی تصاویر ورودی Overfit نکند و دقت مدل بالاتر برود.

داده‌های ورودی را به سه دسته validation، train، test تقسیم کرده ایم. این تقسیم سازی باعث می‌شود در انتهای هر ایپاک train روی مدل، امکان validation روی بخشی از مجموعه داده وجود داشته باشد تا در ایپاک بعدی، مدل یادگیری بهتری داشته باشد. در واقع به مدل این امکان را داده‌ایم که قبل از validation نهایی تست، validation هایی روی مجموعه داده کوچکتر داشته باشد و به دقت بهتری برسد. مجموعه داده را به صورت 20 درصد داده‌ی تست، 16 درصد داده validation، و 64 درصد داده‌ی train اختصاص داده‌ایم.

سایز خروجی هر لایه کانولوشن در مدل‌های CNN، با فرمول زیر محاسبه

می‌شود:

$$Output\ size = \left\lfloor \frac{Input\ size - Filter\ size + 2 \times Padding}{Stride} \right\rfloor + 1$$

Input size: the size (width or height) of the input

Filter size: the size (width or height) of the filter or kernel

Padding: the number of pixels added to the input along the width and height

Stride: the number of pixels by which the filter is moved across the input

محاسبات فوق منجر به پیاده سازی زیر در پای تورج گشت :

```
class SkinCancerCNN(nn.Module):
    Tabnine | Edit | Test | Explain | Document | Ask
    def __init__(self):
        super(SkinCancerCNN, self).__init__()

        self.conv1 = nn.Conv2d(in_channels=3, out_channels=16, kernel_size=3, padding=1, stride=1)
        self.pool1 = nn.MaxPool2d(kernel_size=2, stride=2)

        self.conv2 = nn.Conv2d(in_channels=16, out_channels=32, kernel_size=3, padding=1, stride=1)
        self.pool2 = nn.MaxPool2d(kernel_size=2, stride=2)

        self.conv3 = nn.Conv2d(in_channels=32, out_channels=64, kernel_size=3, padding=1, stride=1)
        self.pool3 = nn.MaxPool2d(kernel_size=1, stride=2)

        self.conv4 = nn.Conv2d(in_channels=64, out_channels=128, kernel_size=3, padding=1, stride=1)
        self.pool4 = nn.MaxPool2d(kernel_size=2, stride=2)

        self.flatten = nn.Flatten()

        self.fc1 = nn.Linear(2 * 2 * 128, 64)
        self.fc2 = nn.Linear(64, 32)
        self.fc3 = nn.Linear(32, 2)
```

```
def forward(self, x):
    x = F.relu(self.conv1(x))
    x = self.pool1(x)

    x = F.relu(self.conv2(x))
    x = self.pool2(x)

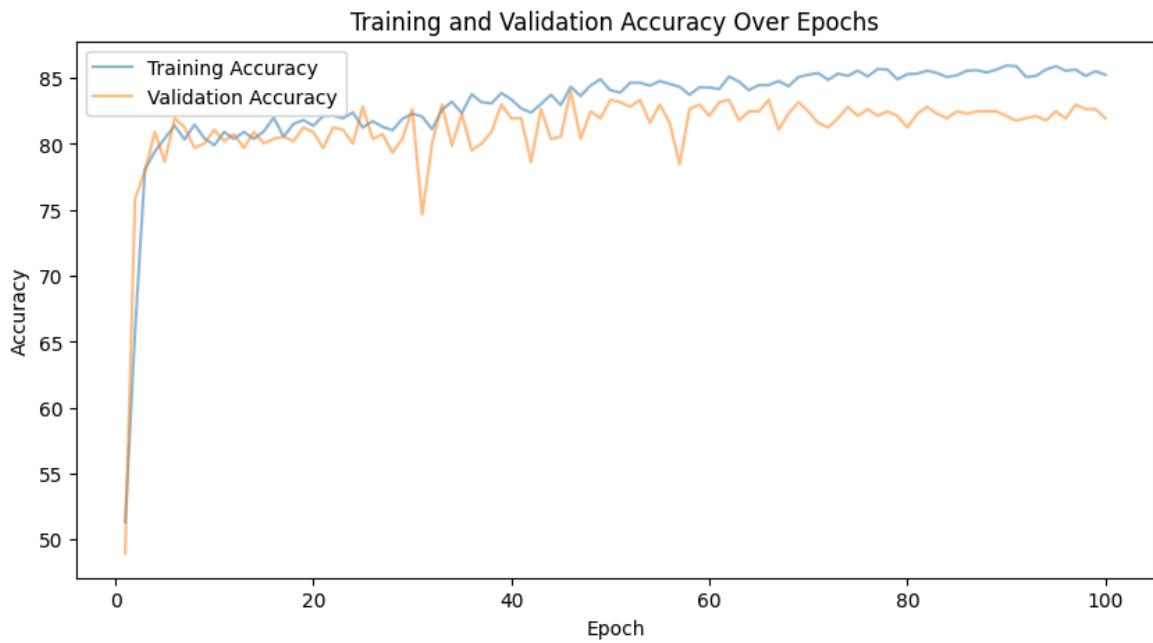
    x = F.relu(self.conv3(x))
    x = self.pool3(x)

    x = F.relu(self.conv4(x))
    x = self.pool4(x)

    x = self.flatten(x)

    x = F.relu(self.fc1(x))
    x = F.relu(self.fc2(x))
    x = self.fc3(x)
    return x
```

در تصویر زیر نتایج دقیق و خطای مدل اول نشان داده شده است:

شکل ۱-۱. نمودار دقت مدل در طول ایپاک‌ها

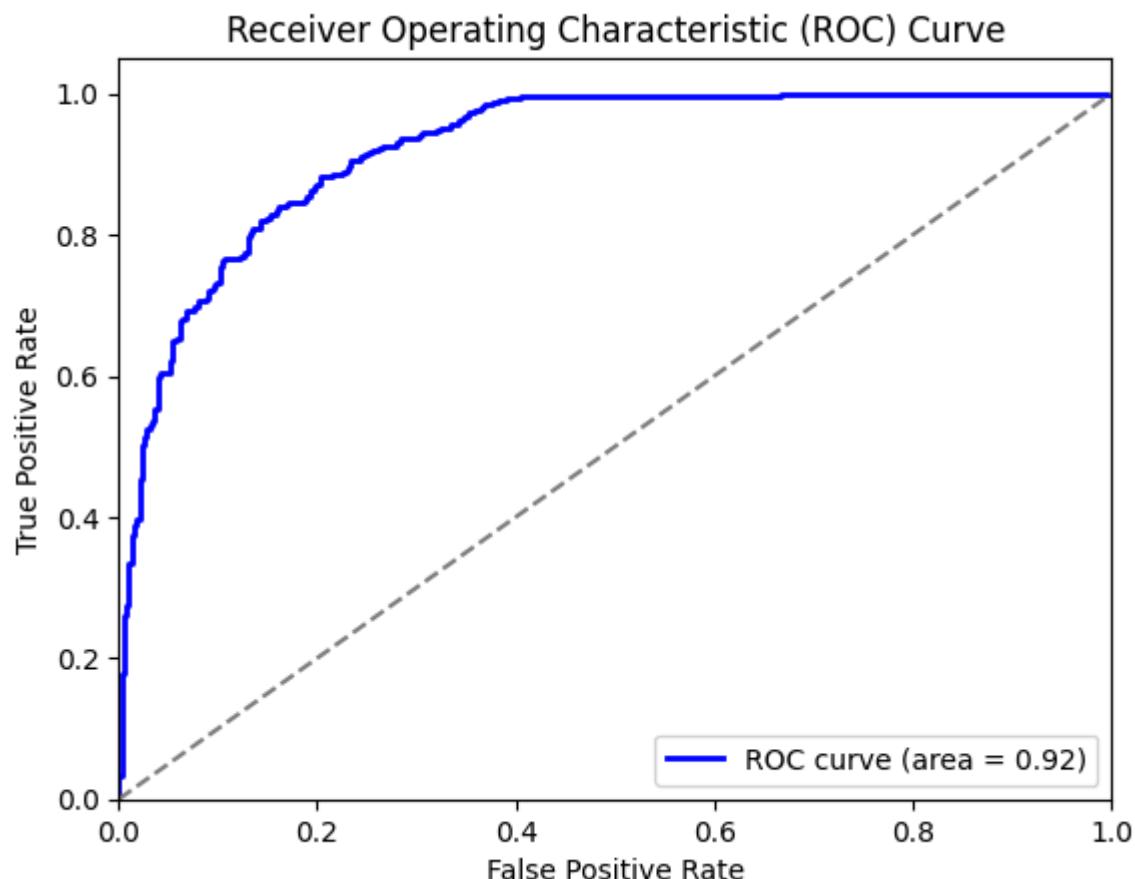

شکل ۱-۱. نمودار خطای مدل در طول ایپاک‌ها

منحنی مشخصه عملکرد گیرنده، یا همان منحنی ROC، یک نمودار گرافیکی است که عملکرد یک مدل طبقه‌بندی‌کننده باینری (می‌تواند برای طبقه‌بندی چند طبقه نیز استفاده شود) را در مقادیر آستانه متفاوت نشان می‌دهد. همینطور در این نمودار متغیری به نام Area Under Curve مقداردهی می‌شود که همان AUC است. معیاری

عددی که عملکرد کلی مدل را نشان می‌دهد. این مقدار بین ۰ تا ۱ است. هرچه این معیار بیشتر باشد، مدل ما بهتر عمل کرده است. اگر مدل ما پایین‌تر از خط چین این نمودار عمل کند، یعنی از حالت پیش‌بینی تصادفی بدتر و ضعیف‌تر است. این نمودار برای داده‌های نامتوازن کاربرد خیلی خوبی دارد چرا که فارغ از تعداد داده‌های هر کلاس، رابطه False Pos Rate و True Pos Rate را مورد بررسی قرار میدهد. رابطه بین Pos Rate نشان داده می‌شود.

این نمودار برای مدل اول به صورت زیر رسم شده است:

شکل 1-1. نمودار ROC مدل

در این مدل، از Batch Normalization و Drop Out استفاده شده است:

DropOut : یک تکنیک منظم سازی است که برای بهبود تعمیم و جلوگیری از برازش بیش از حد مدل های بزرگ و پیچیده طراحی شده است. در واقع مدل به صورت تصادفی، تعدادی نورون را در لایه نهان و تنها در مرحله Train غیر فعال می کند. برای مثال، اگر نرخ ورودی متد 0.5 تنظیم شده باشد، در طول هر تکرار train، نیمی از نورون های لایه مربوطه را به طور تصادفی غیرفعال می کند. درواقع مدل الگوهای گستردہ و کلی را جستجو می کند که الگوهای وزنی آنها قوی تر هستند.

Batch Normalization : نرمال سازی دسته ای روشی است که برای آموزش شبکه های عصبی سریعتر و پایدارتر استفاده می شود. این روش برای تغییرات توزیع داده ای انتقال یافته بین لایه های شبکه استفاده می شود. با نرمال سازی داده ها به مقیاس مشخص، فرآیند یادگیری مدل سریع تر شده و دقت مدل بهتر می شود. این نرمالیزیشن شامل اعمال ضرب و جمع می باشد.

در نهایت مدل حاصل به شکل زیر است :

```
class conv_block(nn.Module):
    Tabnine | Edit | Test | Explain | Document | Ask
    def __init__(self, in_channels, out_channels, **kwargs):
        super(conv_block, self).__init__()
        self.relu = nn.ReLU()
        self.conv = nn.Conv2d(in_channels, out_channels, **kwargs)
        self.batchnorm = nn.BatchNorm2d(out_channels)

    Tabnine | Edit | Test | Explain | Document | Ask
    def forward(self, x):
        return self.relu(self.batchnorm(self.conv(x)))
```

این کلاس پایه یه لایه های کانولوشنی ما است که در هر لایه بج نرم داریم .

```
class ImprovedSkinCancerCNN(nn.Module):
    Tabnine | Edit | Test | Explain | Document | Ask
    def __init__(self):
        super(ImprovedSkinCancerCNN, self).__init__()

        self.conv1 = conv_block(in_channels=3, out_channels=16, kernel_size=3, padding=1, stride=1)
        self.pool1 = nn.MaxPool2d(kernel_size=2, stride=2)
        self.dropout1 = nn.Dropout(p=0.15)

        self.conv2 = conv_block(in_channels=16, out_channels=32, kernel_size=3, padding=1, stride=1)
        self.pool2 = nn.MaxPool2d(kernel_size=2, stride=2)
        self.dropout2 = nn.Dropout(p=0.15)

        self.conv3 = conv_block(in_channels=32, out_channels=64, kernel_size=3, padding=1, stride=1)
        self.pool3 = nn.MaxPool2d(kernel_size=1, stride=2)
        self.dropout3 = nn.Dropout(p=0.15)

        self.conv4 = conv_block(in_channels=64, out_channels=128, kernel_size=3, padding=1, stride=1)
        self.pool4 = nn.MaxPool2d(kernel_size=2, stride=2)
        self.dropout4 = nn.Dropout(p=0.15)

        self.flatten = nn.Flatten()

        self.fc1 = nn.Linear(2 * 2 * 128, 64)
        self.bnrm1 = nn.BatchNorm1d(64)
        self.fc2 = nn.Linear(64, 32)
        self.bnrm2 = nn.BatchNorm1d(32)
        self.fc3 = nn.Linear(32, 2)
```

```

def forward(self, x):
    x = self.conv1(x)
    x = self.pool1(x)
    x = self.dropout1(x)

    x = self.conv2(x)
    x = self.pool2(x)
    x = self.dropout2(x)

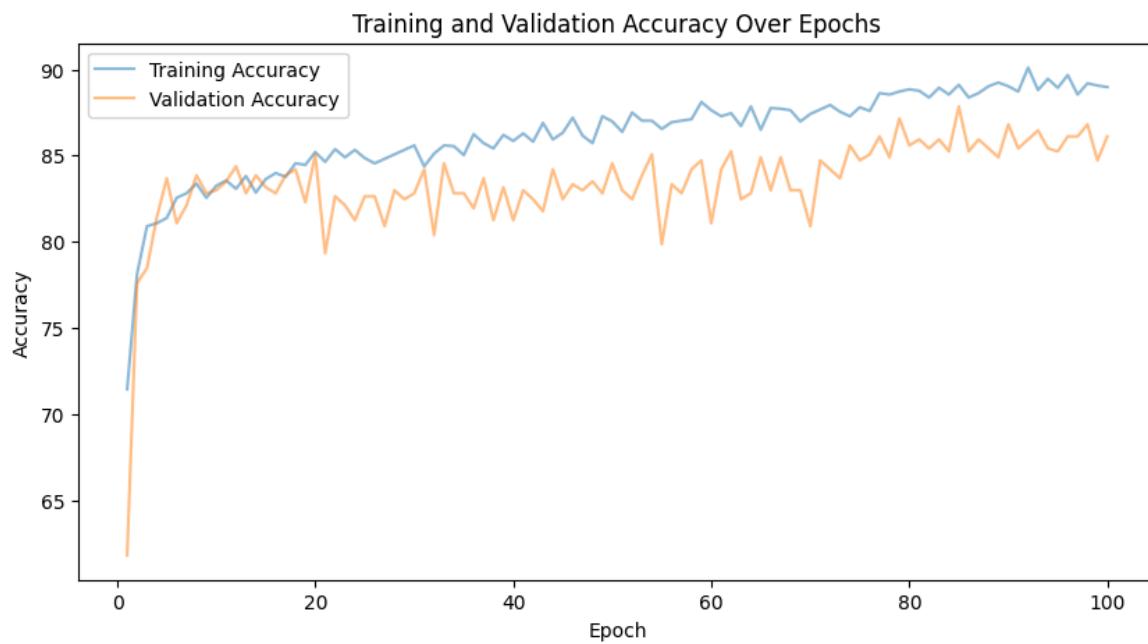
    x = self.conv3(x)
    x = self.pool3(x)
    x = self.dropout3(x)

    x = self.conv4(x)
    x = self.pool4(x)
    x = self.dropout4(x)

    x = self.flatten(x)

    x = F.relu(self.bnorm1(self.fc1(x)))
    x = F.relu(self.bnorm2(self.fc2(x)))
    x = self.fc3(x)
    return x

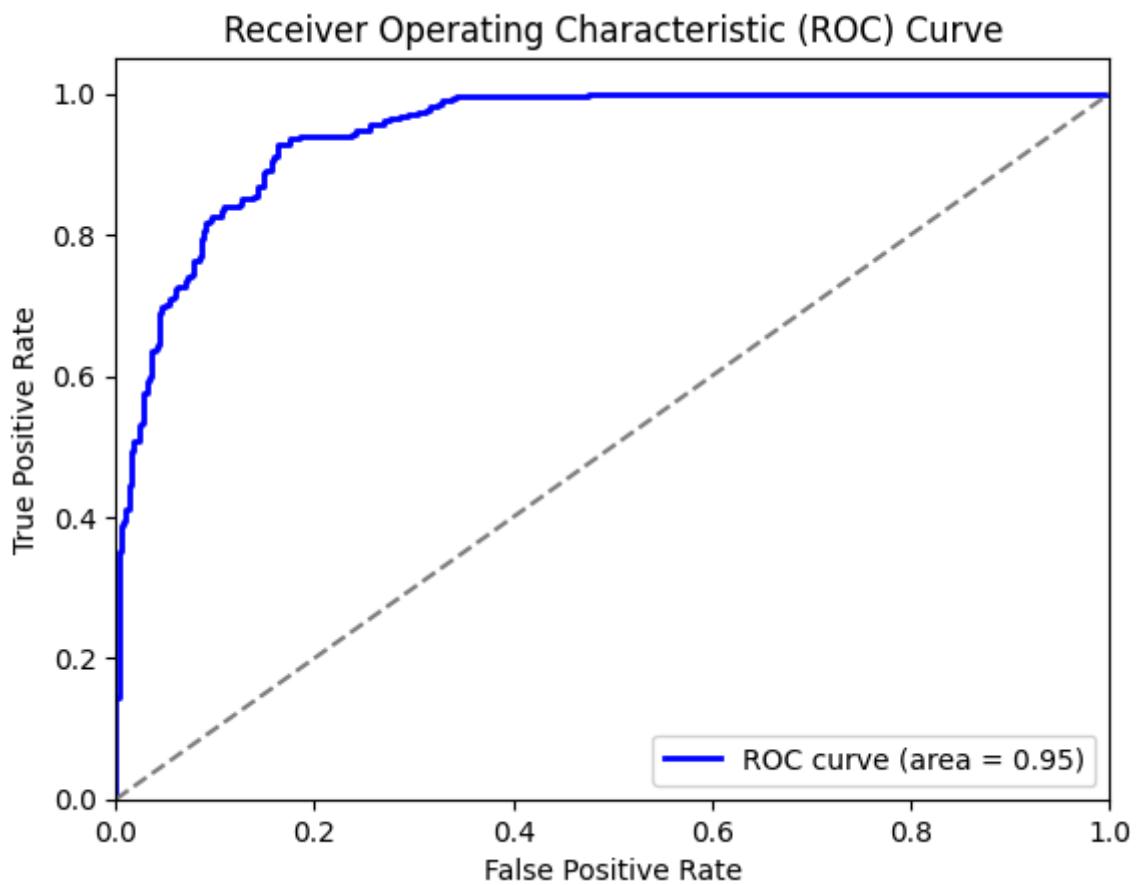
```


شکل 1-1. نمودار دقت مدل در طول ایپاکها

شکل ۱-۱. نمودار خطای مدل در طول ایپاک‌ها

شکل ۱-۱. نمودار ROC مدل

5-1. تحلیل نتایج

CNN Model	Train-Acc	Test-Acc	Train-Loss	Test-Loss	AUC
Skin Cancer CNN	85.24	81.81	0.3193	0.3477	0.92
Improved Skin Cancer CNN	88.98	85.70	0.2420	0.2826	0.95
GoogLeNet	96.40	87.50	0.2658	0.3857	0.96

6-1. مقایسه نتایج

همانطور که انتظار می رفت، مدل سوم، دقت نهایی بالاتری نسبت به دو مدل قبلی دارد. در مدل دوم هم به علت اضافه کردن ویژگی دراپ اوت و نرمالیزیشن روی بچ ها، نتیجه نهایی بهتری نسبت به مدل اول داشته است.

تفاوت مدل اول و دوم روی بیشپردازی می باشد. در مدل دوم، بیشپردازش بیشتری نسبت به مدل اول دارد.

هر سه مدل، مقدار AUC بالای 90 درصد دارند و نسبت به مدل تصادفی بهتر عمل می کنند. مساحت زیر منحنی ROC در مدل دوم، 0.03 بیشتر از مدل اول است و نشان از عملکرد بهتر آن مدل روی مجموعه داده تست می باشد.

همینطور AUC در مدل گوگل نت از هر دو مدل قبلی بالاتر است و نشاندهنده عملکرد بهتر نسبت به دو مدل قبلی در پیشبینی برچسب مجموعه داده تست می باشد.

7-1. مدل عمیق تر

در این بخش، مدل GoogLeNet یا InceptionNet را پیاده کرده ایم.¹ به طور کلی معماری های مختلفی مانند LeNet-5 - AlexNet - VGGNet در اوایل دهه 2010-2020

¹ <https://arxiv.org/abs/1409.4842>

معرفی شدند که عملکرد قابل قبولی را در مسائل طبقه بندی عکس ارائه کردند. در سال 2014 مدل GoogLeNet ارائه شد که تغییر قابل توجهی در ساختار شبکه convolutional ایجاد کرد. در این مدل از تابع فعال سازی RELU استفاده شده است. یکی از مهم ترین روش ها در این مدل که باعث عملکرد بهتر مدل می شود، امکان استفاده از کرنل با اندازه های مختلف است.

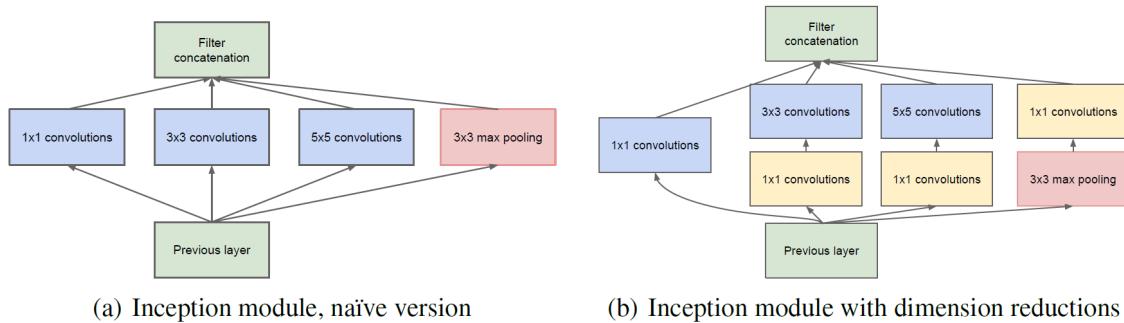
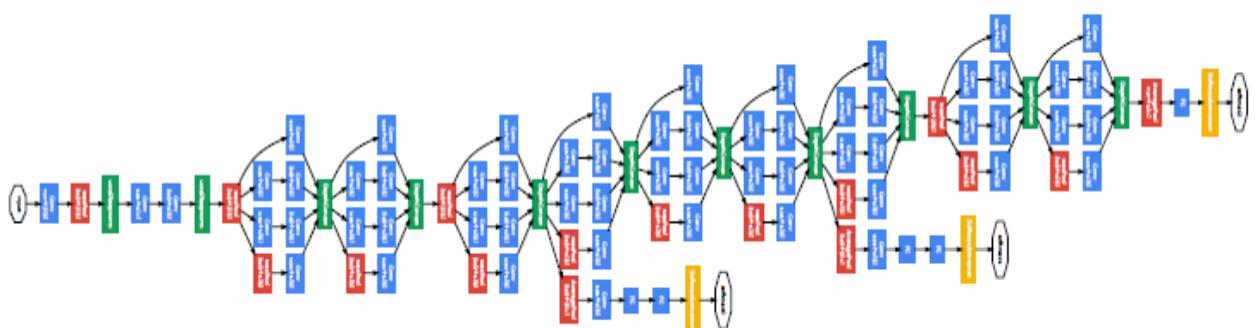

Figure 2: Inception module

شکل 1-1. مدل

همانطور که در شکل بالا مشاهده می شود برای کاهش تعداد کرنل ها از کانولوشن هایی با اندازه هسته 1×1 استفاده می شود. به عنوان مثال 100 هسته وارد شده و 50 هسته از آنجایی که محاسبه کرنل های 5×5 و حتی کرنل های 3×3 تولید می شود. در مقیاس CNN ها می تواند پرهزینه باشد، بنابراین در هر لایه با توجه به تصویر، تعداد کمی از فیلترهای 5×5 ، تعداد بیشتری فیلتر 3×3 و تعدادی فیلتر ادغام کننده که به ما امکان می دهد وزن مشخص شده آنها را یاد بگیریم. این اجازه می دهد تا از هسته هایی با اندازه های مختلف استفاده کنیم.

شکل 1-1. گراف لایه های مدل

type	patch size/ stride	output size	depth	# 1×1	# 3×3 reduce	# 3×3	# 5×5 reduce	# 5×5	pool proj	params	ops
convolution	$7 \times 7 / 2$	$112 \times 112 \times 64$	1							2.7K	34M
max pool	$3 \times 3 / 2$	$56 \times 56 \times 64$	0								
convolution	$3 \times 3 / 1$	$56 \times 56 \times 192$	2		64	192				112K	360M
max pool	$3 \times 3 / 2$	$28 \times 28 \times 192$	0								
inception (3a)		$28 \times 28 \times 256$	2	64	96	128	16	32	32	159K	128M
inception (3b)		$28 \times 28 \times 480$	2	128	128	192	32	96	64	380K	304M
max pool	$3 \times 3 / 2$	$14 \times 14 \times 480$	0								
inception (4a)		$14 \times 14 \times 512$	2	192	96	208	16	48	64	364K	73M
inception (4b)		$14 \times 14 \times 512$	2	160	112	224	24	64	64	437K	88M
inception (4c)		$14 \times 14 \times 512$	2	128	128	256	24	64	64	463K	100M
inception (4d)		$14 \times 14 \times 528$	2	112	144	288	32	64	64	580K	119M
inception (4e)		$14 \times 14 \times 832$	2	256	160	320	32	128	128	840K	170M
max pool	$3 \times 3 / 2$	$7 \times 7 \times 832$	0								
inception (5a)		$7 \times 7 \times 832$	2	256	160	320	32	128	128	1072K	54M
inception (5b)		$7 \times 7 \times 1024$	2	384	192	384	48	128	128	1388K	71M
avg pool	$7 \times 7 / 1$	$1 \times 1 \times 1024$	0								
dropout (40%)		$1 \times 1 \times 1024$	0								
linear		$1 \times 1 \times 1000$	1							1000K	1M
softmax		$1 \times 1 \times 1000$	0								

Table 1: GoogLeNet incarnation of the Inception architecture

شکل 1-1. جدولی از

در تصویر فوق، جدولی که در مقاله اندازه ها و ساختار این CNN آورده ایم. نکته مهم دیگری که از دو تصویر فوق مشاهده می شود، وجود دو زیرشاخه It است که به softmax یا Inception Aux منتهی می شود.

مشکل Vanishing Gradient یکی از مشکلات اصلی در فرآیند یادگیری یک CNN است، زیرا در شبکه های عمیق، در فرآیند عقبگرد یادگیری یا همان Backward Process، خطای محاسبه شده پس از عبور از چندین لایه بسیار کم می شود و زمان همگرایی الگوریتم را به بھینه می رساند. اما اضافه شدن شاخه ای اشاره شده که فقط در فرآیند آموزش مدل فعال هستند، به ما کمک می کند تا با کمک این خروجی ها، 2 مورد از خطای اضافه تر را محاسبه کنیم و در نتیجه مجموع این 3 مقادیر خطای مدل ، می توانیم تاثیر مثبت تری در نتایج مدل مشاهده کنیم.

پیاده سازی انجام شده برای این معماری در ادامه آمده است:

```

def __init__(self, aux_logits=True, num_classes=4):
    super(GoogLeNet, self).__init__()
    assert aux_logits == True or aux_logits == False
    self.aux_logits = aux_logits
    self.conv1 = conv_block(
        in_channels=3, out_channels=64, kernel_size=7, stride=2, padding=3)
    self.maxpool1 = nn.MaxPool2d(kernel_size=3, stride=2, padding=1)
    self.conv2 = conv_block(64, 192, kernel_size=3, stride=1, padding=1)
    self.maxpool2 = nn.MaxPool2d(kernel_size=3, stride=2, padding=1)
    # In this order: in_channels, out_1x1, red_3x3, red_5x5, out_5x5, out_1x1pool
    self.inception3a = Inception_block(192, 64, 96, 128, 16, 32, 32)
    self.inception3b = Inception_block(256, 128, 128, 192, 32, 96, 64)
    self.maxpool3 = nn.MaxPool2d(kernel_size=3, stride=2, padding=1)
    self.inception4a = Inception_block(480, 192, 96, 208, 16, 48, 64)
    self.inception4b = Inception_block(512, 160, 112, 224, 24, 64, 64)
    self.inception4c = Inception_block(512, 128, 128, 256, 24, 64, 64)
    self.inception4d = Inception_block(512, 112, 144, 288, 32, 64, 64)
    self.inception4e = Inception_block(528, 256, 160, 320, 32, 128, 128)
    self.maxpool4 = nn.MaxPool2d(kernel_size=3, stride=2, padding=1)
    self.inception5a = Inception_block(832, 256, 160, 320, 32, 128, 128)
    self.inception5b = Inception_block(832, 384, 192, 384, 48, 128, 128)
    self.avgpool = nn.AvgPool2d(kernel_size=7, stride=1)
    self.dropout = nn.Dropout(p=0.4)
    self.fc1 = nn.Linear(1024, num_classes)
    if self.aux_logits:
        self.aux1 = InceptionAux(512, num_classes)
        self.aux2 = InceptionAux(528, num_classes)
    else:
        self.aux1 = self.aux2 = None

```

```

def forward(self, x):
    x = self.conv1(x)          #
    x = self.maxpool1(x)       #
    x = self.conv2(x)          #
    x = self.maxpool2(x)       #
    x = self.inception3a(x)   # 192, 64
    x = self.inception3b(x)   # 256, 128
    x = self.maxpool3(x)       #
    x = self.inception4a(x)   #
    # Auxiliary Softmax classifier 1
    if self.aux_logits and self.training:
        aux1 = self.aux1(x)
        x = self.inception4b(x) # 512, 160
        x = self.inception4c(x) # 512, 128
        x = self.inception4d(x) # 512, 112
    # Auxiliary Softmax classifier 2
    if self.aux_logits and self.training:
        aux2 = self.aux2(x)
        x = self.inception4e(x)
        x = self.maxpool4(x)
        x = self.inception5a(x)
        x = self.inception5b(x)
        x = self.avgpool(x)
        x = x.reshape(x.shape[0], -1)
        x = self.dropout(x)
    x = self.fc1(x)
    if self.aux_logits and self.training:
        return aux1, aux2, x
    else:
        return x

```

```

class Inception_block(nn.Module):
    Tabnine | Edit | Test | Explain | Document | Ask
    def __init__(self, in_channels, out_1x1, red_3x3, out_3x3, red_5x5, out_5x5, out_1x1pool):
        super(Inception_block, self).__init__()
        self.branch1 = conv_block(in_channels, out_1x1, kernel_size=1)

        self.branch2 = nn.Sequential(
            conv_block(in_channels, red_3x3, kernel_size=1),
            conv_block(red_3x3, out_3x3, kernel_size=(3, 3), padding=1),
        )

        self.branch3 = nn.Sequential(
            conv_block(in_channels, red_5x5, kernel_size=1),
            conv_block(red_5x5, out_5x5, kernel_size=5, padding=2),
        )

        self.branch4 = nn.Sequential(
            nn.MaxPool2d(kernel_size=3, stride=1, padding=1),
            conv_block(in_channels, out_1x1pool, kernel_size=1),
        )
    Tabnine | Edit | Test | Explain | Document | Ask
    def forward(self, x):
        return torch.cat([self.branch1(x), self.branch2(x), self.branch3(x), self.branch4(x)], 1)

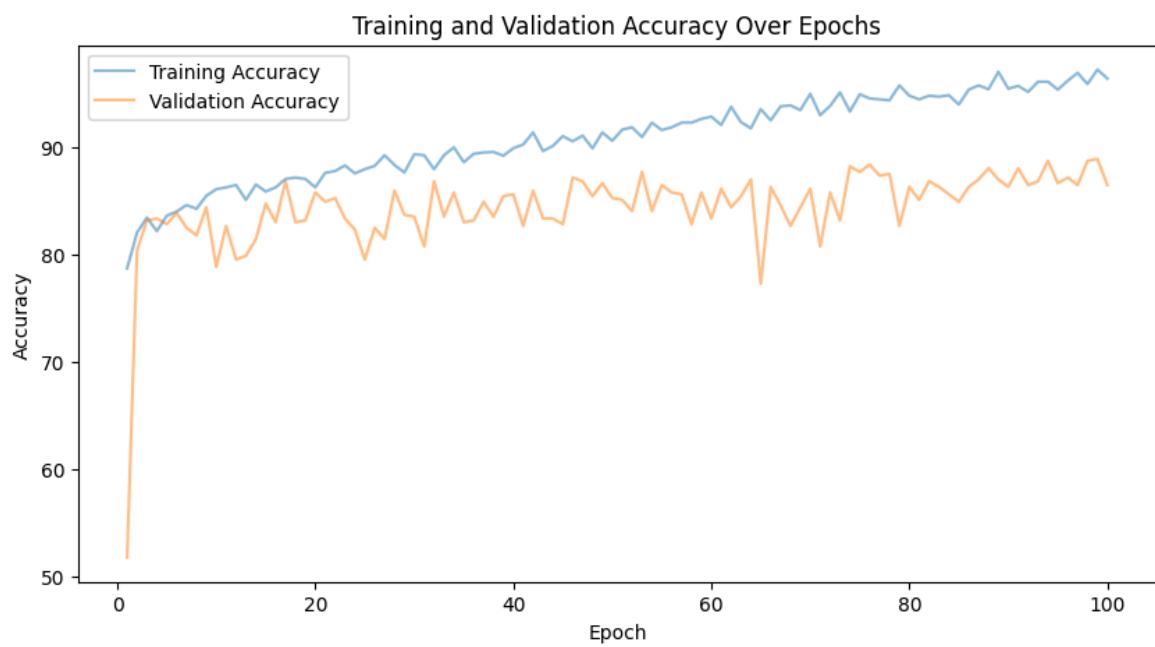
```

```

class InceptionAux(nn.Module):
    Tabnine | Edit | Test | Explain | Document | Ask
    def __init__(self, in_channels, num_classes):
        super(InceptionAux, self).__init__()
        self.relu = nn.ReLU()
        self.dropout = nn.Dropout(p=0.7)
        self.pool = nn.AvgPool2d(kernel_size=5, stride=3)
        self.conv = conv_block(in_channels, 128, kernel_size=1)
        self.fc1 = nn.Linear(2048, 1024)
        self.fc2 = nn.Linear(1024, num_classes)

    Tabnine | Edit | Test | Explain | Document | Ask
    def forward(self, x):
        x = self.pool(x)
        x = self.conv(x)
        x = x.reshape(x.shape[0], -1)
        x = self.relu(self.fc1(x))
        x = self.dropout(x)
        x = self.fc2(x)
        return x

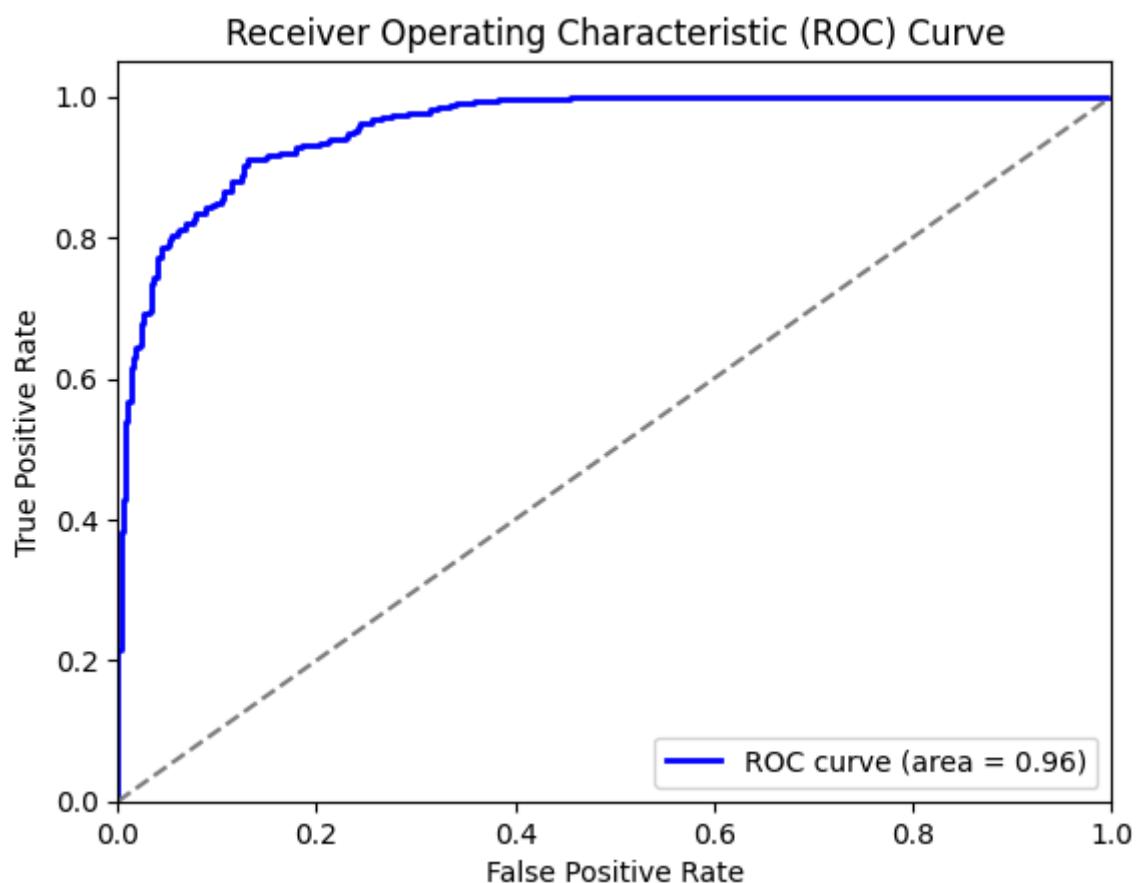
```


شکل ۱-۱. نمودار دقت مدل در طول ایپاک‌ها

شکل ۱-۱. نمودار خطای مدل در طول ایپاک‌ها

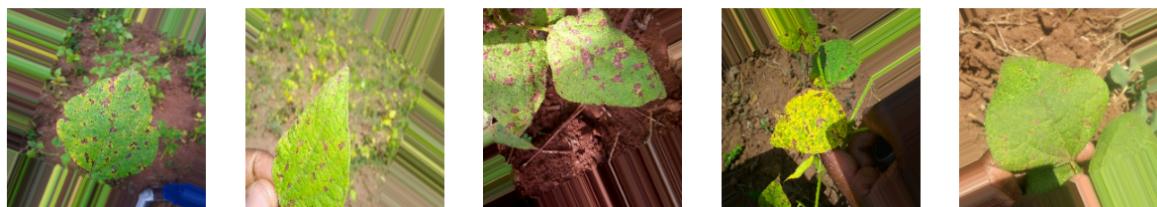
شكل 1-1. نمودار ROC مدل

پرسش 2 - تشخیص بیماری‌های برگ لوبیا با شبکه‌های عصبی

1-2. پیش‌پردازش تصاویر

شکل زیر، چند نمونه از تصویر هر سه نوع برگ سالم، بیماری زنگ لوبیا، و لکه‌برگی زاویه‌دار را نشان می‌دهد.

Class: angular_leaf_spot

شکل ۱-۱. پنج تصویر از مجموعه برگ‌های دارای لکه برگی زاویه‌دار

Class: bean_rust

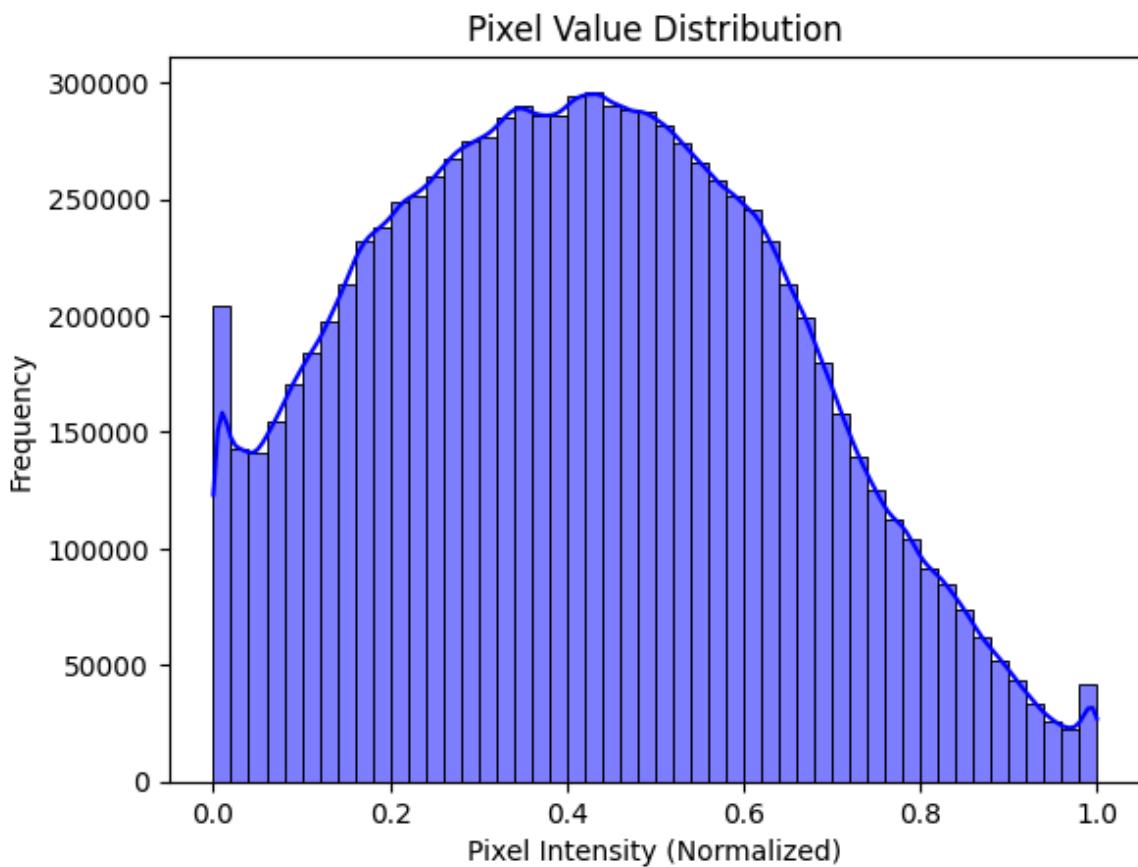
شکل ۱-۱. پنج تصویر از مجموعه برگ‌های دارای بیماری زنگ لوبیا

Class: healthy

شکل ۱-۱. پنج تصویر از مجموعه برگ‌های سالم

در شکل زیر به بررسی توزیع پیکسلهای موجود در داده ترین می‌پردازیم.

شکل ۱-۱. توزیع پیکسلهای داده‌ی ترین

در مقاله مربوطه برای یکنواختی داده‌های ورودی مدل و استخراج بهتر ویژگی از آنها، از پیش پردازش تغییر اندازه تصویرهای مجموعه داده به سایز مطلوب $224 \times 224 \times 3$ می‌باشد. این اعداد با مدل‌های پیچیده بررسی شده در این سوال سازگاری قابل قبولی دارند. همینطور روی داده‌های ورودی مدل اعمال زیر پیاده می‌شود. ترنسفورمیشن‌های انجام شده بر روی مجموعه داده جهت ترین کردن مدل در بخش بعدی تفسیر شده‌اند. تغییرات اعمال شده روی داده‌های تست و ولیدیشن تنها شامل rescale شدن می‌باشد.

توجه شود که rescale برای همگی مدل‌ها به جز مدل EfficientNetB6 انجام شده است. دلیل این مورد هم صورت گرفتن اسکیل در این مدل میباشد که انجام مجدد آن توصیه نمیشود.

مجموعه‌های train، validation و test را با استفاده از Data loader میخوانیم. مزایای دیتا لودر در سوال اول ذکر شده است. توجه شود ویژگی شافل را تنها برای داده train فعال کرده‌ایم.

2-2. پیاده‌سازی

2-2-1. انتخاب مدل‌ها

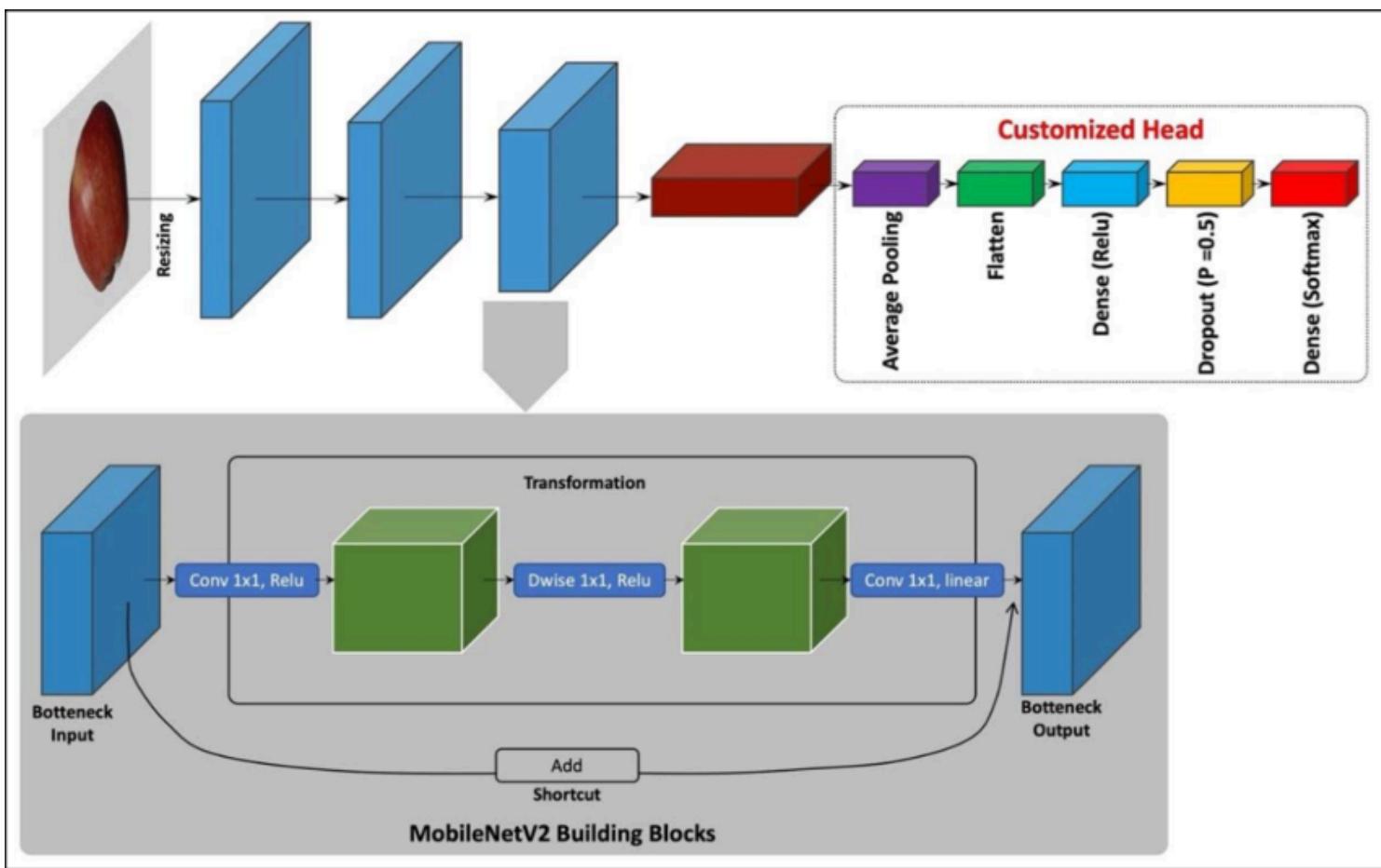
در ابتدا به توضیح ساختار مدل‌های ارائه شده میپردازیم:

• **MobileNetV2**: یکی از عوامل افزایش بسیار پارامترهای مدل‌های دیپ لایه کانولوشن کلاسیک است که به صورت کلی هزینه ای برابر با $W \times H \times K^2 \times C_{in} \times C_{out}$ نماینده تعداد فیلترهای ورودی و C_{out} نماد تعداد فیلترهای خروجی است.

در ورژن اولیه این مدل تمرکز بر روی کاهش این هزینه قرار داشت که به کانولوشنی به جای انجام یک کانولوشن کلاسیک به معنای ضرب یک کرنل $K \times K \times C_{in}$ در تک کanal های ورودی ضرب کرده که به آن Depth Wise Convolution میگویند و هزینه ای برابر $H \times W \times K^2 \times C_{in}$ خواهد داشت و پس از آن بر روی خروجی یک کانولوشن 1×1 انجام می‌شود تا داده‌ها را به تعداد کanal های خروجی برساند و در این فرایند داده‌های کanal ها را به صورتی مناسب تلفیق کند. و به آن Pointwise Convolution میگویند که هزینه ای برابر : $H \times W \times C_{in} \times C_{out}$ خواهد داشت. که تلفیق این دو

منجر به ذخیره توان محاسباتی با اندازه‌ی $\frac{K^2 \times C_{in} \times C_{out}}{K^2 \times C_{in} + C_{in} \times C_{out}}$ می‌شود.

حال که با این مفاهیم آشنا شدیم به سراغ MobileNetV2 میرویم که مطابق شکل زیر است :

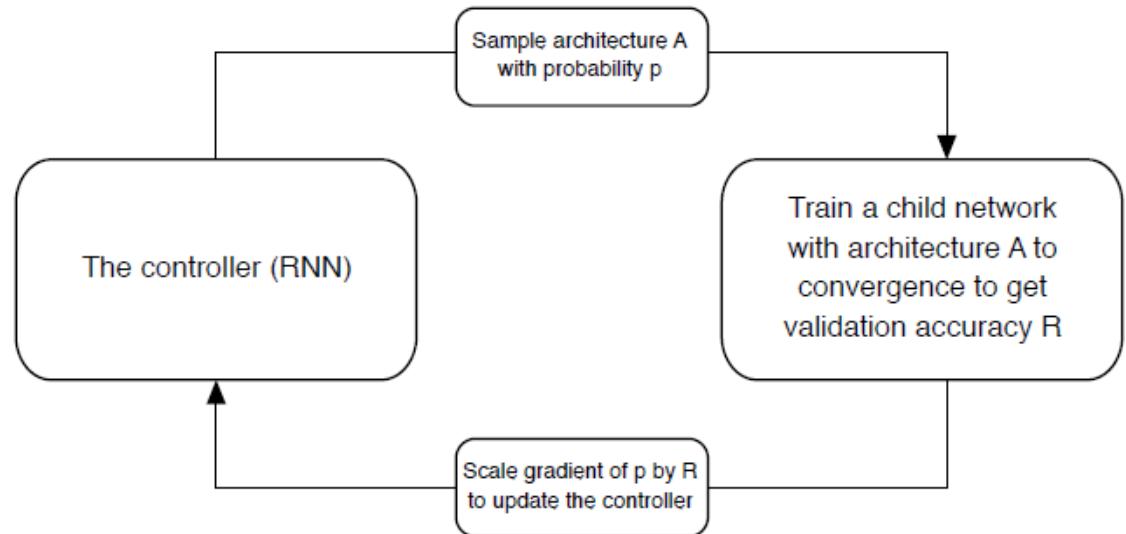

شکل 2-1. ساختار لایه‌های مدل MobileNetV2

همانطور که در شکل بالا مشاهده می‌کنید ابتدا یک Pointwise Convolution داریم و پس از آن یک Depthwise Convolution و سپس یک Pointwise Convolution می‌شود که در اول تعداد کانال‌ها افزایش داده و با ویژگی‌های جدید را با این کرنل Pointwise Convolution دوام اورد و سپس با ابعاد دوم Pointwise Convolution را به ورودی بر می‌گرداند. و پس از آن اسکیپ کانکشنی در حالتی که در عکس ارائه شد مابین ورودی و خروجی برقرار می‌شود.

- این مدل در حقیقت معماری ساخته شده توسط AmoebaNet کتگوری اتو ام ال قرار دارد. این مدل از دو نوع بلاک normal cell و reduction cell تشکیل شده است. normal cell ها ابعاد را حفظ می‌کنند و reduction cell ها ابعاد را کاهش میدهند.

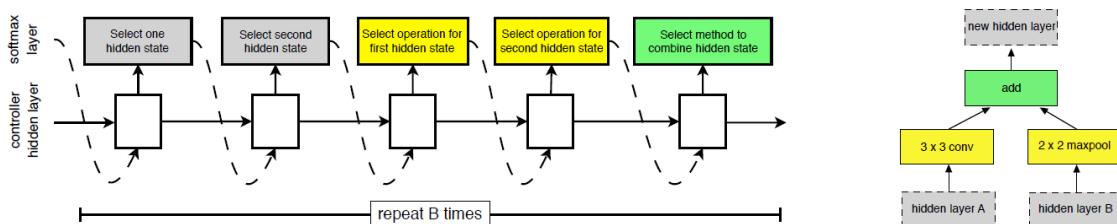
اما این مدل چگونه ترین میشود؟ ابتدا بر روی دیتاست کوچکی مانند CIFAR10 ترین شده و سپس با تغییراتی کوچک همان مدل عملکرد مناسبی بر روی نشان میدهد. فرایند ترین این مدل به شرح زیر است.

شکل 2-2. فرایند train مدل NasNet

همانطور که گفته شد این معماری از سل های نرمال و ریداکشن تشکیل می شود که معماری داخل این سل ها را یک ار ان ان انجام میدهد و سپس بر اساس نتیجه حاصل این RNN بهینه سازی میشود تا سل های بهتری را انتخاب کند.

فرایند انتخاب این سل ها به این صورت است که در هر مرحله مجموعه ای از هیدن استیت ها که شامل نتایج لایه های قبل و ورودی است وجود دارد که 2 تا از آنها انتخاب شده و برای آنها اوپریشنی که در واقع کرنل کانولوشنی است انتخاب میشود و پس از آن برای نتایج این دو یک مکانیزم تجمعی انتخاب میشود.

شکل 2-3. مکانیزم ساختار لایه های NasNet

• **EfficientNetB6**: این مدل تمرکز خود را بیش از آنکه بر روی معماری خاصی بگذارد بر روی فرایندی گذاشته است که منجر به اسکیل شدن موثر مدل شود و و مدل نه تنها از جهت عمق یا عرض و یا رزولوشن ورودی بلکه از تمامی این جهات به نوعی اسکیل شود که بهترین نتیجه را بگیرند. به این منظور ضرایب α, β, γ تعریف میشود به گونه ای که $1 > \gamma > 1 > \beta > 1 > \alpha$ و همچنین $2 \approx \gamma^2 \cdot \beta^2 \cdot \alpha^2$ باشد حال بر اساس این ضرایب خواهیم داشت :

$$d = \alpha^\phi, w = \beta^\phi, r = \gamma^\phi$$

که d بیانگر عمق شبکه w بیانگر عرض شبکه و r بیانگر رزولوشن ورودی است و فای ضریب اسکیل کردن مدل است و با بهینه سازی این پارامتر ها برای مدل میتوانند به مدلی برسند که به صورت افیشنتی اسکیل میشود .

2-2. تقویت داده

به صورت کلی تکنیک های تقویت داده با هدف ایجاد تغییراتی در داده ورودی به نوعی که شرایط مختلف و دامنه وسیع ورودی در شرایط کلی را بهتر مدل کند انجام میشود. مختلفی بر اساس ماهیت و شرایط دیتاست جهت تقویت داده قابل انجام است. در عکس های جنرال تر تغییر زوایا و زوم می تواند تاثیر مناسبی داشته باشد و در عکس های پزشکی عکس ها را کمی دفرمه میکنند میتوانند کمک کنند تا شرایط مختلف بیشتری در عکس ها به دست آید و مدل جنرال تر ترین شود.

ترنسفورمیشن های انجام شده بر روی مجموعه داده جهت ترین کردن مدل عبارت اند از: rescale=1./255; این ترانسفورمیشن با تقسیم تمامی مقادیر بر 255 نقش Normalizer دارد .

; در این ترانسفورمیشن محدوده ای تا 30 درجه جهت روتیت کردن عکس قرار میدهیم که موجب میشود تا عکس از زوایای مختلف در فرایند ترین دیده شود و مدل روی داده ای تست بتواند حساسیت کمتری نسبت به زوایا داشته باشد.

; این دو مورد با شیفت دادن width_shift_range=0.2, height_shift_range=0.2 عکس در جهت افقی و عمودی باعث میشود تا مدل قرار گیری سوژه در مکان های مختلفی از عکس را تجربه کند و حساسیت کمتری نسبت به موقعیت سوژه پیدا کند.

: این مورد نیز پرسپکتیو عکس را تغییر میدهد که حساسیت مدل و یادگیری آن بر اساس پرسپکتیو عکس شکل نگیرد.

: این مورد نیز باعث کاهش حساسیت مدل به اندازه سوزه میشود که کمک به جنرالیزیشن بیشتر میشود.

3-2-2. بهینه‌سازها

ADAM میانگین متحرک یا همان First Moment Gradients و مربع Second Moment Gradients را در نظر می‌گیرد. نرخ یادگیری برای هر پارامتر به صورت تطبیقی بر اساس این موارد تنظیم می‌شود. این روش ترکیبی از مزایای Momentum برای سرعت‌بخشی به همگرایی و RMSprop برای نرخ یادگیری تطبیق را به مدل اضافه می‌کند. این اپتیمایزر به دلیل پایداری و سرعت همگرایی بالا عملکرد خوبی دارد. همینطور از آنجایی که نرخ یادگیری را به صورت خودکار تنظیم می‌کند، نیاز کمتری به تنظیم دستی هایپرپارامترها دارد.

RMSprop تقسیم نرخ یادگیری به ریشه میانگین مربعات gradients، نرخ یادگیری را برای پارامترهایی که تغییرات زیادی دارند، کاهش می‌دهد. این ویژگی باعث می‌شود که RMSprop مدل به سرعت در مسیر بهینه حرکت کند و در نواحی پرتلاطم پایدارتر باشد. برای مسائل با داده‌های غیر ایستاتیکارایی مناسب‌تری دارد و در مسائل پیچیده‌ای که نیاز به تنظیم دقیق نرخ یادگیری دارند، عملکرد خوبی نشان می‌دهد. اما در مسائلی که ممکن است نرخ یادگیری بیش از حد کاهش یابد و روی مدل تاثیر منفی بگذارد، همگرایی مدل را کندتر می‌کند.

Nadam نسخه بهبود یافته شده Adam میباشد. این اپتیمایزر از تکنیک Nesterov استفاده می‌کند یعنی با اضافه کردن یک گام Lookahead به اپتیمایزر Adam سرعت و دقت همگرایی را افزایش میدهد. علت سریعتر بودن Nadam این است که با ترکیب ویژگی‌های Adam و Nesterov، مسیر حرکت در فضای پارامترهای تعریف شده را سریعتر پیش‌بینی می‌کند و نوسانات موجود در نتیجه هم کاهش می‌یابد.

علت تفاوت عملکرد بهینه‌سازها در نحوه کانفیگ کردن نرخ یادگیری استفاده شده، نحو تغییر وزن‌ها و هایپر پارامترها و می‌باشد. این الگوریتم‌ها هر کدام روش خودشان را پیاده می‌کنند و در نتیجه سرعت همگرایی در مدل‌ها با بهینه‌سازهای مختلف متفاوت می‌باشد. در این سوال ما عملکرد هرکدام را روی سه مدل بررسی می‌کنیم.

4-2-2. آموزش مدل

جهت انجام و آموزش مدل های ذکر شده از تابع زیر استفاده کردیم :

```
def train_model(base_model, dense_layers, dense_layers_dropout, train_generator, validation_generator,
                optimizer, loss, metrics, freezed_epochs, fine_tune_epochs, learning_rate=3e-4):
    base_model.trainable = False

    x = base_model.output
    x = GlobalAveragePooling2D()(x)
    for i in range(len(dense_layers)):
        x = Dense(dense_layers[i], activation='relu')(x)
        # x = BatchNormalization()(x)
        x = Dropout(dense_layers_dropout[i])(x)

    num_classes = train_generator.num_classes
    output = Dense(num_classes, activation='softmax')(x)

    model = Model(inputs=base_model.input, outputs=output)

    model.compile(
        optimizer=create_optimizer(optimizer, learning_rate),
        loss=loss,
        metrics=metrics
    )
    |
    early_stopping_freeze = tf.keras.callbacks.EarlyStopping(
        monitor='val_loss',
        patience=5,
        restore_best_weights=True
    )
|
```

```
history = model.fit(
    train_generator,
    validation_data=validation_generator,
    epochs=freezed_epochs,
    callbacks=[early_stopping_freeze]
)

base_model.trainable = True

model.compile(
    optimizer=create_optimizer(optimizer, learning_rate),
    loss=loss,
    metrics=metrics
)

early_stopping_fine = tf.keras.callbacks.EarlyStopping(
    monitor='val_loss',
    patience=5,
    restore_best_weights=True
)

history_fine = model.fit(
    train_generator,
    validation_data=validation_generator,
    epochs=fine_tune_epochs,
    callbacks=[early_stopping_fine]
)

return model, history, history_fine
```

که اولین مدل قابل مشاهده base_model است. از آنجا که سه مدل متفاوت ذکر شده را ترین میکردیم مدل لود شده را از این طریق به تابع پاس میدهیم. سایر ورودی ها شامل ترین و ولیدیشن دیتا جنریتور ها است که داده را برای مدل اماده میکنند و تنسفرمیشن های لازم را

روی آن انجام میدهند. سایر فیلد های ورودی شامل optimizer که استرینگ است که نوع بهینه ساز هدف را مشخص میکند که به کمک تابع زیر اپتیمایزر ها را میسازیم.

```
def create_optimizer(optimizer, lr=3e-4):
    if optimizer == 'adam':
        return Adam(learning_rate=lr)
    elif optimizer == 'nadam':
        return Nadam(learning_rate=lr)
    elif optimizer == 'rmsprop':
        return RMSprop(learning_rate=lr)
    else:
        raise ValueError("Unsupported optimizer")
```

همچنین فیلد های لاس و متريک در مدل استفاده می شوند تا در حین ترين شدن از لاس معين شده استفاده شود و متريک های مشخص شده را در هر ايپاک محاسبه کند.

از آنجا که در حال يادگيري انتقالی هستيم پس قسمت فولي کانكتد مدل ها را لود نمي کنيم. در نتیجه سر کلسيفاير دلخواهی داريم که ميتوان از هر تعداد لايه دلخواه با هر ضريبي از دراپ اوت دلخواه تشکيل شوند که به کمک فیلد های dense_layers و dense_layers_dropout اين مقادير را در ورودي دريافت کرده و در يك حلقه سر کلسيفاير مدل را می سازيم و سپس مدل را کامپايل ميکنيم. در گام نخست ابتدا به وزن های پريترين شده ی CNN اکتفا کرده و بيس مدل را فريز ميکنيم و تنها سر کلسيفاير را به تعداد ايپاک های مشخص شده ترين ميکنيم و پس از آن لايه های بيس مدل را trainable ميکنيم و به تعداد ايپاک مشخص شده کل مدل را fineTune ميکنيم. در هر دو مرحله نيز از earlystop با پيشناس 5 استفاده کرده ايم که جلوی اور فيت را بگيريم و به بهترین مدل دست يابيم.

راه حل ديگري نيز برای مرحله fineTuning وجود دارد که در تابع پايين انجام شده است :

```
def train_model2(base_model, dense_layers, dense_layers_dropout, train_generator, validation_generator,
                 optimizer, loss, metrics, freezed_epochs, fine_tune_epochs, learning_rate=3e-4):
    base_model.trainable = False

    x = base_model.output
    x = GlobalAveragePooling2D()(x)
    for i in range(len(dense_layers)):
        x = Dense(dense_layers[i], activation='relu')(x)
        # x = BatchNormalization()(x)
        x = Dropout(dense_layers_dropout[i])(x)

    num_classes = train_generator.num_classes
    output = Dense(num_classes, activation='softmax')(x)

    model = Model(inputs=base_model.input, outputs=output)

    model.compile(
        optimizer=create_optimizer(optimizer, learning_rate),
        loss=loss,
        metrics=metrics
    )

    early_stopping_freeze = tf.keras.callbacks.EarlyStopping(
        monitor='val_loss',
        patience=5,
        restore_best_weights=True
    )
```

```

        history = model.fit(
            train_generator,
            validation_data=validation_generator,
            epochs=frozen_epochs,
            callbacks=[early_stopping_freeze]
        )

        base_model.trainable = True
        for layer in base_model.layers[:-(len(base_model.layers)//10)]:
            layer.trainable = False

        model.compile(
            optimizer=create_optimizer(optimizer, learning_rate),
            loss=loss,
            metrics=metrics
        )

        early_stopping_fine = tf.keras.callbacks.EarlyStopping(
            monitor='val_loss',
            patience=5,
            restore_best_weights=True
        )

        history_fine = model.fit(
            train_generator,
            validation_data=validation_generator,
            epochs=fine_tune_epochs,
            callbacks=[early_stopping_fine]
        )

    return model, history, history_fine

```

همانطور که مشاهده می شود تفاوت تابع بالا با تابع قبل در مرحله fineTune کردن است که به جای trainable کردن تمام بیس مدل به trainable کردن تنها 10 درصد پایانی لایه های بیس مدل اکتفا میکند و اجازه میدهد تا مدل فیچر های سطح پایین پریترین شده را حفظ کند و تنها در فیچر های سطح بالا تغییراتی ایجاد کند و ریسک اورفیت شدن مدل را باز هم کاهش دهد. در فرایند آموزش از هر دو این روش ها استفاده شده و بهترین مورد انتخاب شده است. همچنین یک راهکار دیگر 0 وارد کردن تعداد ایپاک های fineTuning است که این مورد نیز اعمال شد و در نهایت بهترین موارد انتخاب شد.

جهت لود مدل های پایه از کد های زیر استفاده شده است.

```

## tfl.device('/gpu:0').
nasNet_base_model = NASNetMobile(weights='imagenet', include_top=False, input_shape=(224, 224, 3))

## tfl.device('/gpu:0').
EfficientNet_base_model = EfficientNetB6(weights='imagenet', include_top=False,
                                         input_shape=(224, 224, 3))

```

```

## tfl.device('/gpu:0').
MobileNetV2_base_model = MobileNetV2(weights='imagenet', include_top=False, input_shape=(224, 224, 3), alpha=1.4)

```

شایان ذکر است که مدل EfficientNetB6 در حالت اصلی خود ورودی با ابعاد 528*528 دریافت میکند که به علت تعداد پارامتر های بالا و کندی فرایند آموزش و مشکلات حافظه پیش آمده سایز ورودی کوچک تری مانند 224*224 را برای آن مشخص کردیم. همچنین برای مدل

موبایل نت نیز از پارامتر آلفا برابر با ۱.۴ که بزرگترین مقدار آن است استفاده کردیم که در واقع بزرگترین حالت مدل موبایل نت را لود میکند و به دریافت دقیق بالاتر کمک میکند.

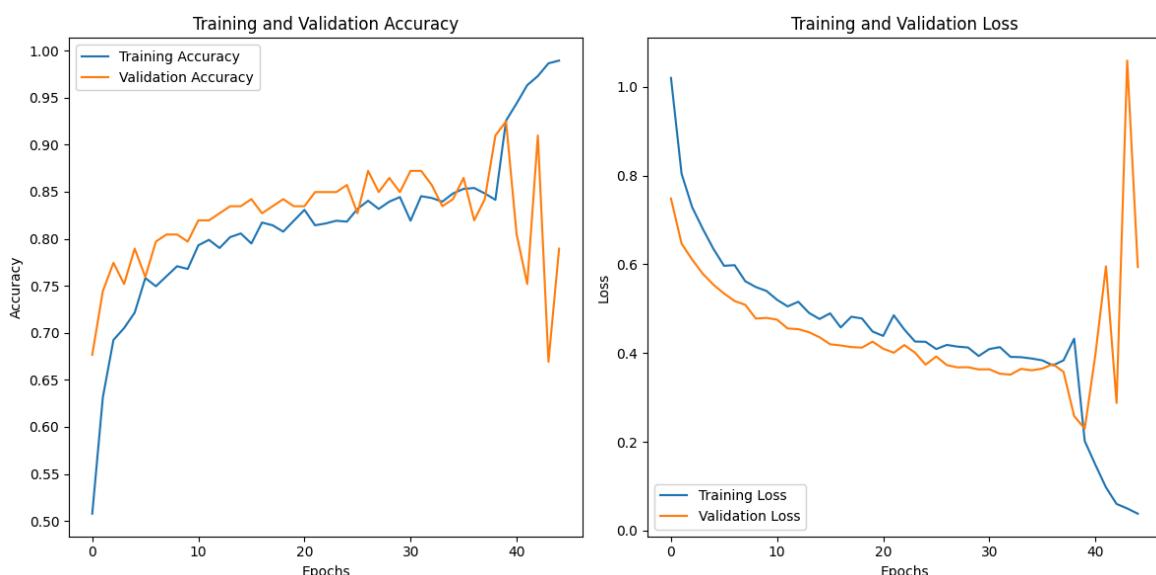
همچنین در طی فرایند آموزش مدل از لرنینگ ریت اسکجولر نیز استفاده کرده بودیم که پس از استفاده از ارلی استاپینگ آن را حذف کردیم.

3-2. تحلیل نتایج

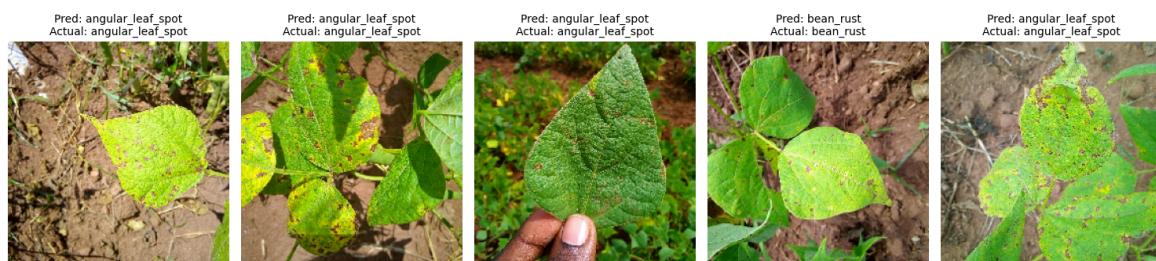
توجه شود تصاویر شامل نتیجه مدل روی ۵ تصویر تصادفی، قابل تعمیم به عملکرد مدل نبوده و تنها دیدی نسبت به خروجی مدل می‌دهد. در این بخش، ۹ مدل بررسی شده که

:nasNet مدل

:Adam Optimizer

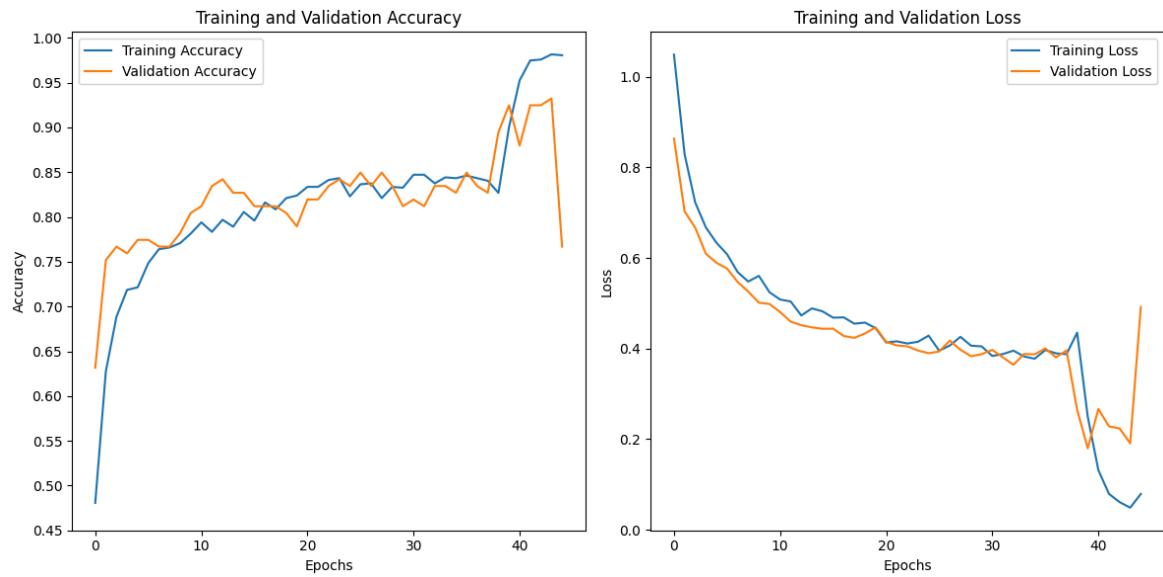
شکل 2-3. نمودار دقت و خطای مدل

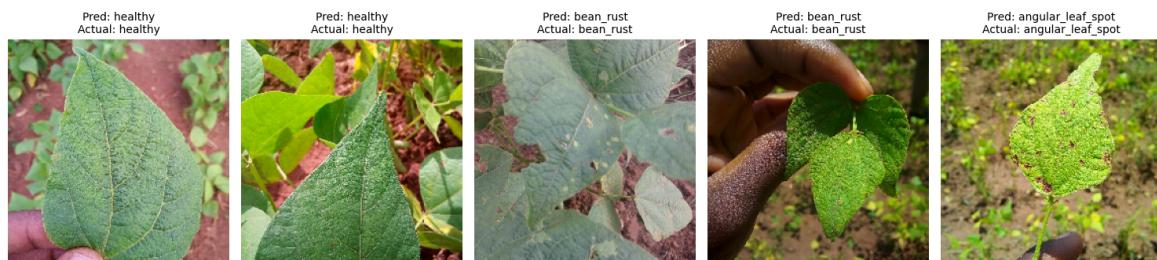
شکل 2-3. نتیجه پیش‌بینی مدل روی ۵ تصویر

همانطور که مشاهده می‌شود، این مدل روی تمامی ۵ تصویر تصادفی نتیجه درست داده است.

:Nadam Optimizer

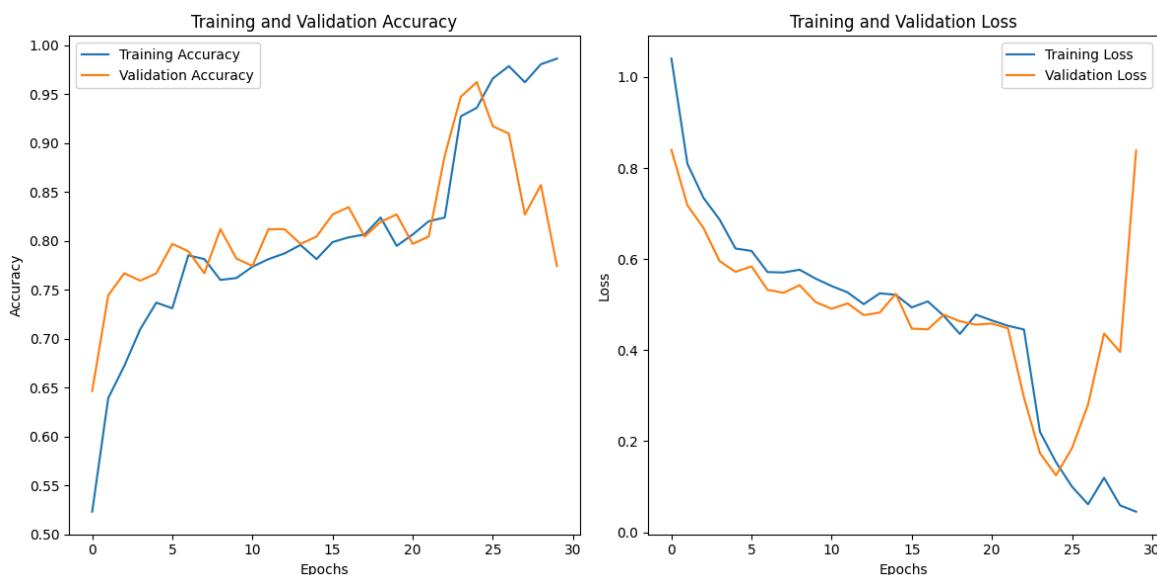
شکل 2-3. نمودار دقت و خطای مدل

شکل 2-3. نتیجه پیشینی مدل روی 5 تصویر

همانطور که مشاهده می‌شود، این مدل روی تنها 2 تصویر از بین 5 تصویر تصادفی نتیجه نادرست داده است.

:RMS Optimizer

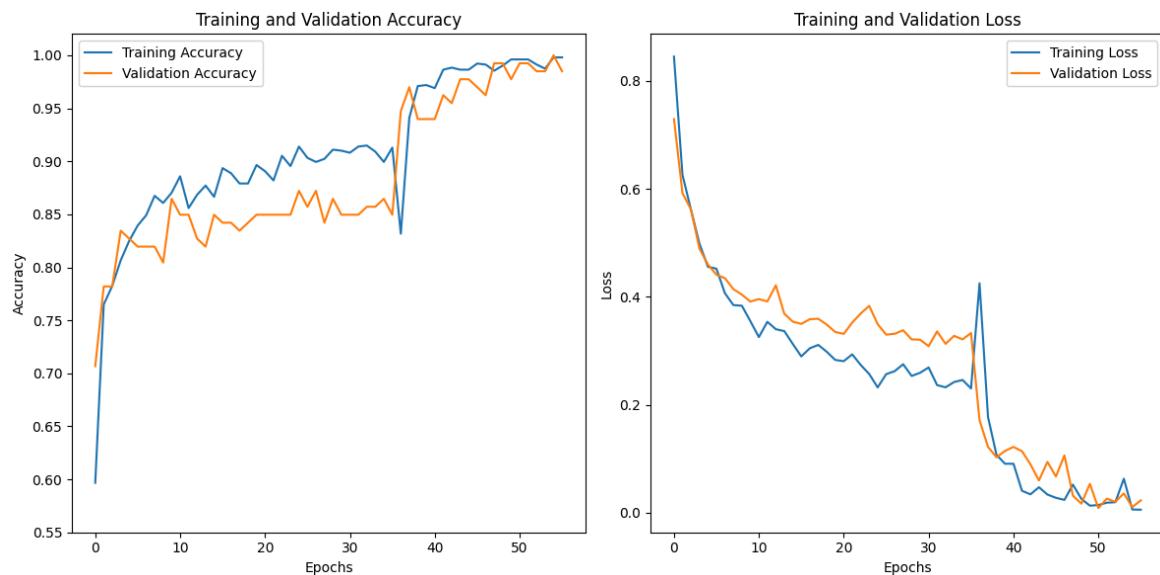
شکل 2-3. نمودار دقیق و خطای مدل

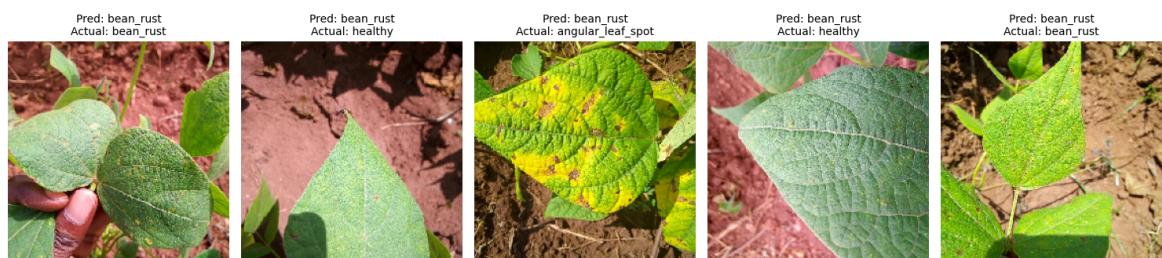
شکل 2-3. نتیجه پیشینی مدل روی 5 تصویر

همانطور که مشاهده می‌شود، این مدل روی تمامی این ۵ تصویر تصادفی نتیجه درست داده است.

:EfficientNetB6 مدل :RMS Optimizer

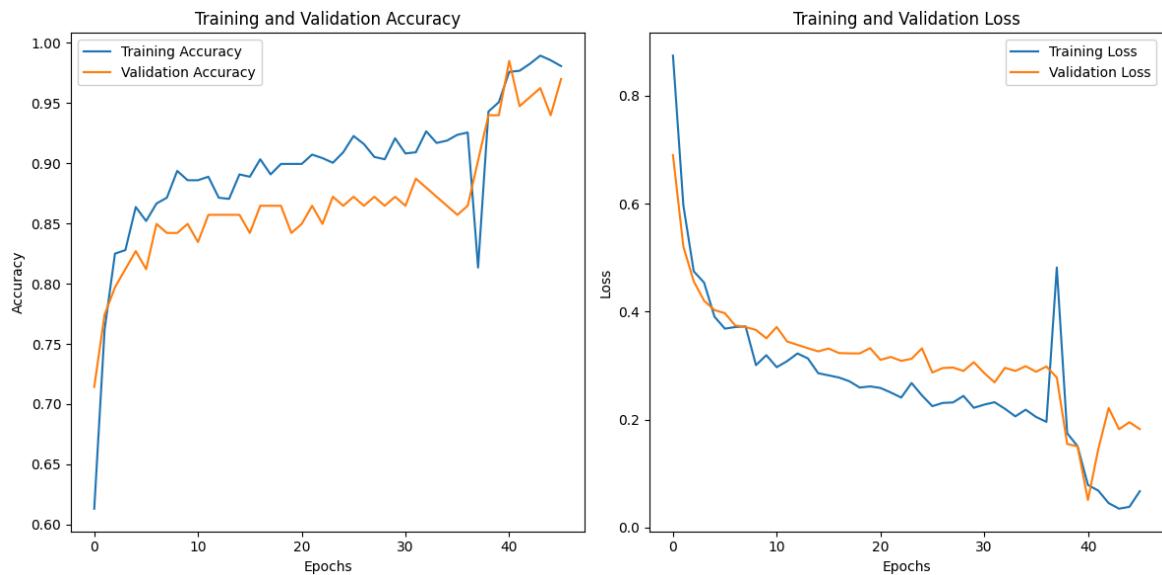
شکل 2-3. نمودار دقیق و خطای مدل

شکل 2-3. نتیجه پیش‌بینی مدل روی ۵ تصویر

همانطور که مشاهده می‌شود، این مدل روی تنها ۳ تصویر از بین ۵ تصویر تصادفی نتیجه نادرست داده است.

:Nadam Optimizer

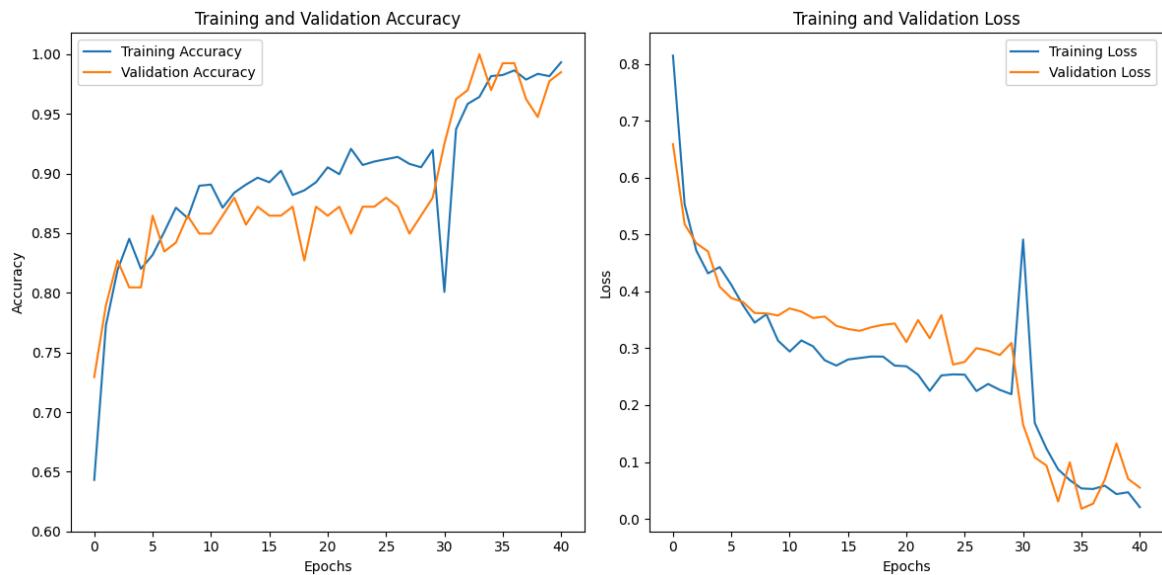
شکل 2-3. نمودار دقت و خطای مدل

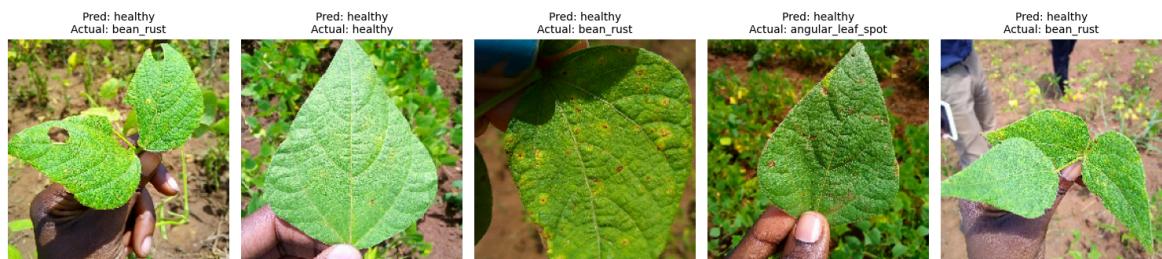
شکل 2-3. نتیجه پیش‌بینی مدل روی 5 تصویر

همانطور که مشاهده می‌شود، این مدل روی تنها 2 تصویر از بین 5 تصویر تصادفی نتیجه نادرست داده است.

:Adam Optimizer

شکل 2-3. نمودار دقت و خطای مدل

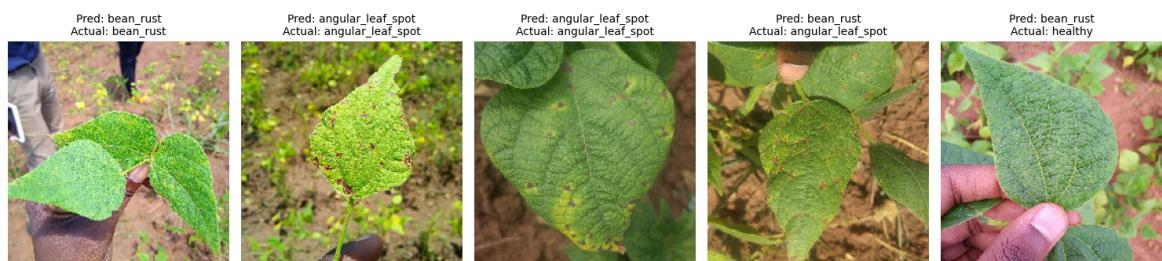
شکل 2-3. نتیجه پیش‌بینی مدل روی 5 تصویر

همانطور که مشاهده می‌شود، این مدل روی تنها 1 تصویر از بین 5 تصویر تصادفی نتیجه نادرست داده است.

: MobileNetV2
: Adam Optimizer

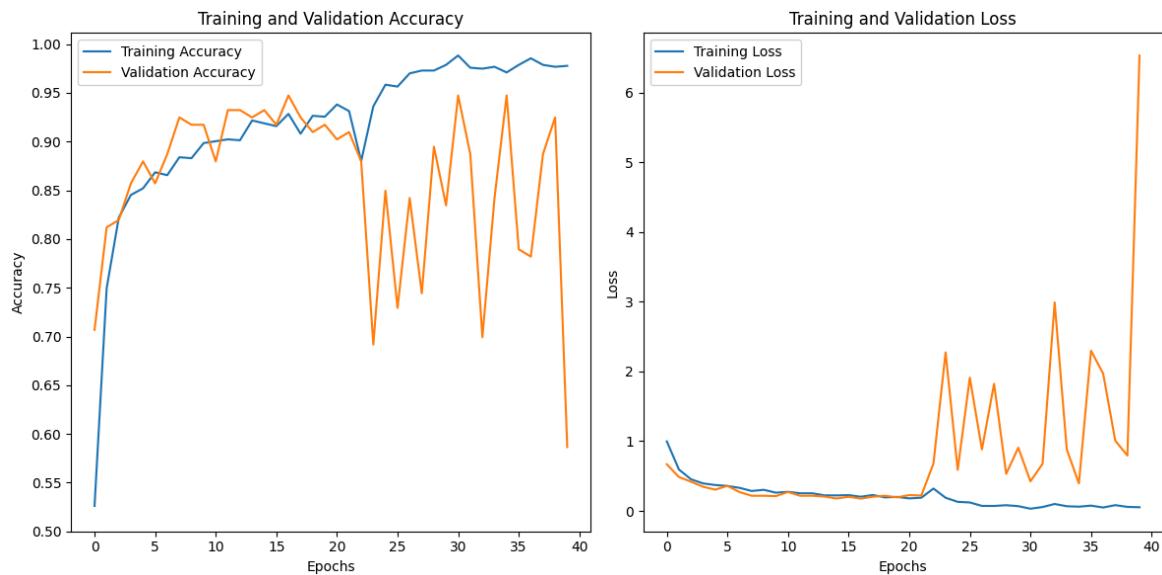
شکل 2-3. نمودار دقت و خطای مدل

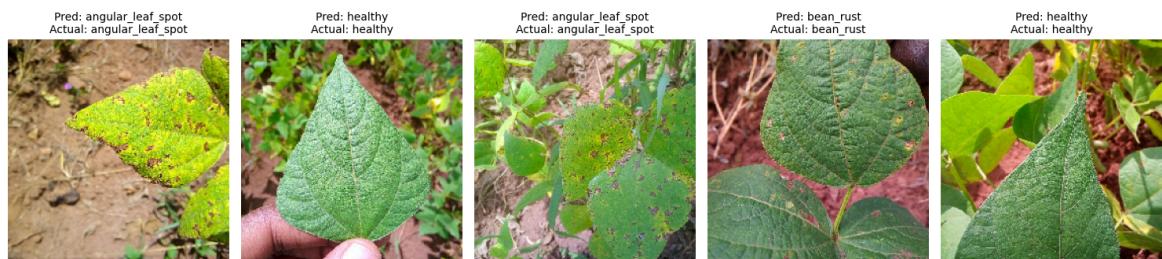
شکل 2-3. نتیجه پیش‌بینی مدل روی 5 تصویر

همانطور که مشاهده می‌شود، این مدل روی تنها 2 تصویر از بین 5 تصویر تصادفی نتیجه نادرست داده است.

:Nadam Optimizer

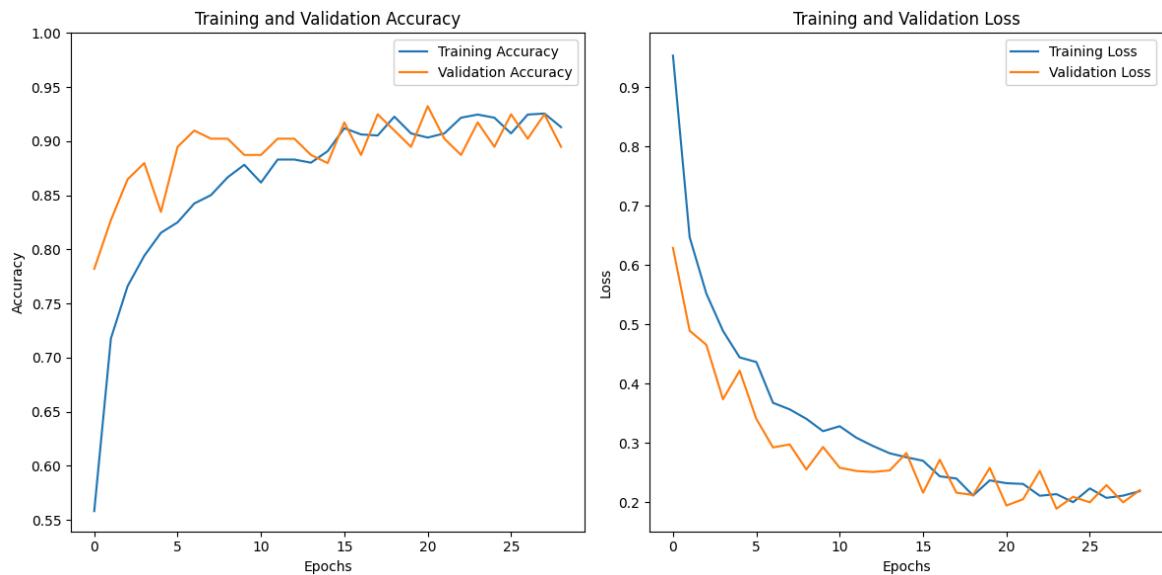
شکل 2-3. نمودار دقت و خطای مدل

شکل 2-3. نتیجه پیش‌بینی مدل روی 5 تصویر

همانطور که مشاهده می‌شود، این مدل روی تمامی این 5 تصویر تصادفی نتیجه درست داده است.

:RMS Optimizer

شکل 2-3. نمودار دقت و خطای مدل

شکل 2-3. نتیجه پیش‌بینی مدل روی 5 تصویر

همانطور که مشاهده می‌شود، این مدل تنها روی آخرین نمونه از این 5 تصویر نتیجه اشتباه داده است.

به بررسی دقت و خطای مدل‌های مختلف می‌پردازیم:

جدول 2-3. دقت و خطای مدل‌ها در داده آموزش و ارزیابی با بهینه‌سازهای مختلف

Optimizer	CNN Model	Train-Acc	Test-Acc	Train-Loss	Test-Loss
Adam	EfficientNetB6	99.30	92.97	0.0242	0.1690
	MobileNetV2	98.20	93.75	0.0403	0.2326
	NasNet	98.96	91.41	0.0420	0.2327
RMSprop	EfficientNetB6	99.79	95.31	0.0063	0.2984
	MobileNetV2	91.30	89.06	0.2070	0.4364
	NasNet	98.52	89.84	0.0437	0.3424
Nadam	EfficientNetB6	97.99	92.97	0.0601	0.2150
	MobileNetV2	97.88	94.53	0.0587	0.2735
	NasNet	97.92	86.72	0.0835	0.2892

همانطور که مشاهده می‌شود هر اپتیمایزر در یکی از مدل‌ها بهترین عملکرد را داشتند که این مسئله به دلیل randomness موجود در فرایند ترین و augmentation ها ای است که منجر به این رندوم نس می‌شوند. ولی به صورت کلی قابل مشاهده است که مدل adam به صورت پایسته در تمامی مدل‌ها دقتی بالای 90 درصد دریافت کرده در حالی که دو مدل دیگر موارد پایین تری نیز داشتند پس از آن اپتیمایزر nadam عملکرد بهتری داشت و در نهایت RMSprop.

همچنین همانطور که قابل مشاهده است دو مدل MobileNetV2 و مدل EfficientNetB6 عملکرد نزدیکی داشتند و هردو قادری از NasNet عملکرد بهتری داشتند.

و به صورت کلی دستیابی به درصد های بالای 90 در تمامی مدل ها نشان دهنده ترین مناسب و فاین تیون شدن مناسب مدل ها است.